

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA**

A

**VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
FAKULTA MANAGEMENTU V JINDŘICHOVĚ HRADCI**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2012/2013

Stanislav Sklenář

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA**

A

**VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
FAKULTA MANAGEMENTU V JINDŘICHOVĚ HRADCI**

**Systémy situační prevence a zkušenosti s provozováním
kamerových systémů městských policií v Jihočeském kraji**

**Situational prevention systems and experience with the
operation of CCTV municipal police in the South Region**

Autor: Stanislav Sklenář

Vedoucí práce: doc. JUDr. Dr. Jan Hejda

Studijní program: Sociální pedagogika, specializace bezpečnostní služby

Datum odevzdání: 20.03.2013

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci „*Systémy situační prevence a zkušenosti s provozováním kamerových systémů městských policí v Jihočeském kraji*“ vypracovala samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v příloženém seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s ustanovením § 47b zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v nezkrácené podobě, a to elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, včetně zachování mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce, i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce.

Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Lomnici nad Lužnicí 20. března 2013

.....
Stanislav Sklenář

Poděkování

Rád bych poděkoval doc. JUDr. Dr. Janu Hejdovi, za cenné rady, odborné vedení a konzultační pomoc při zpracování této práce.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá možnostmi využití kamerových systémů, které provozují obce a města v Jihočeském kraji, respektive obecní a městské policie. Práce nahlíží na městské kamerové dohlížecí systémy jako na jedno z opatření prevence kriminality na veřejných prostranstvích. Smyslem/cílem této práce je zjistit zda kamerové systémy „v rukách“ městských policíí jsou vhodným nástrojem k potírání protiprávního jednání na veřejných prostranstvích.

Abstrakt

Bachelor work deals with the possibilities of using camera systems, operated by municipalities and cities in South Bohemian Region, respectively, municipal and city police. The work looks at urban CCTV surveillance systems as one of the measures of crime prevention in public places. The purpose / objective of this work is to find out whether CCTV "in the hands" city police are an appropriate tools to combat unlawful conduct in public places.

Obsah

Úvod	8
1 Provozování kamerových systémů a činnost obecní/městské policie	10
1.1 Kamerové systémy městských policíí	12
1.2 Praktické využití kamerových systémů	15
2 Situační prevence	16
2.1 Mapa kriminality	17
2.2 Kamerové body a jejich umístění	19
3 Kamerový systém a legislativa.....	22
3.1 Provoz kamerového systému a ochrana osobních údajů	22
3.2 Povinnosti provozovatelů kamerových systémů	25
4 Operátoři kamerových systémů	29
4.1 Znalost právních norem	30
4.2 Psychická odolnost	31
4.3 Operátoři kamerových systémů a mlčenlivost	31
5 Kamerové systémy obecních/městských policíí v Jihočeském kraji	33
5.1 Úřadovny MěPo a jejich vybavení kamerovými systémy	34
5.2 Komparace výsledných dat vybraných kamerových systémů.....	36
6 Dotazníkový průzkum	39
6.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření	40
Závěr	47
Seznam zkratk	49
Seznam použité literatury	50
Seznam grafů.....	52
Seznam obrázků.....	53
Seznam tabulek	54
Seznam příloh.....	55

Úvod

Dnes a denně má odborná i laická veřejnost možnost se seznamovat prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků (především televize a internetu) s kamerovými záznamy, ať už byly pořízeny v peněžních ústavech, restauracích, na dálnicích, městských silnicích, v parcích či jiných prostorách.

Od devadesátých let jsou na veřejná místa velmi invazivně instalovány kamerové systémy, jejichž účel a především obsah, může být velmi sporný. Kamerové systémy bývají často zřizovány k potírání kriminality s tím, že je potřeba instalovat kamery po celém městě nebo jeho větší části. Znamená to snad, že pro zřizovatele těchto systémů je vlastně každý chodec, každý návštěvník veřejné budovy, každý cestující nebo každý řidič potenciálním zločincem? Osobně se domnívám, že tomu tak není. Většina provozovatelů zřídila kamerový systém, jehož hlavním důvodem je prevence. U městských kamerových dohlížecích systémů je to konkrétně situace.

Poprvé se kamery na veřejných prostranstvích objevily ve Velké Británii v polovině 90. let minulého století. Největší rozmach nasazení kamerových systémů, a to po celém světě, byl po útoku teroristů na Světové obchodní centrum v USA 11. září 2001. Zvyšující se počet kamerových systémů má i svoje odpůrce, kteří provozovatelům vyčítají především nelegálnost sledování a narušování soukromí občanů na jedné straně a na straně druhé, téměř neklesající kriminalitu. Pomáhají tedy kamerové systémy při potírání zločinu a odhalování protiprávních skutků? Domnívám se, že ano a svoji domněnku se pokusím ověřit ve své bakalářské práci s názvem Systémy situace prevence a zkušenosti s provozováním kamerových systémů Městských policí v Jihočeském kraji. Pro toto téma jsem se rozhodl také z důvodu, že nabízí možnost prakticky posoudit, zda městské kamerové dohlížecí systémy provozované obecními či městskými policiemi jsou dobrým prostředkem při odhalování nezákonného jednání jednotlivců, ale i skupin osob.

Cílem práce je zjistit, zda kamerové systémy provozované právě obecní či městskou policií působí jako vhodný nástroj při odhalování protiprávního jednání osob na veřejnosti, a zda jsou kamerové systémy kladně hodnoceny veřejností s ohledem na zásah do jejich soukromí. Při ověřování cílů se nehodlám zaměřit jen na názory příslušníků Policie ČR a městských strážníků v rámci Jihočeského kraje, ale chci rovněž získat názory veřejnosti, jak je pomoc kamerových systémů hodnocena z jejího pohledu.

Téma práce mi nabízí možnost nahlížet na celou problematiku z pohledu odborníka, ale také občana tohoto státu a domnívám se, že zjištěné výsledky mohou být přínosem pro další zřizovatele kamerových systémů nejen ve velkých městech, ale také v obcích, ve kterých jsou výhody kamerových systémů zastoupeny jen málo nebo jim jsou zcela odepřeny. Vše se hlavně odvíjí od vynaložených financí. Malé obce, ale i města, si nemohou dovolit financovat zřízení městského kamerového dohlížecího systému (dále jen MKDS) a jeho následný provoz, a to i přes možnost získání dotačních titulů na tyto projekty.

Je zřejmé, že nejsem první, kdo se svoje domněnky o účinnosti a správnosti nasazení kamerových systémů snažil ověřit šetřením mezi veřejností a získané odpovědi přinesly kladná vyjádření ve prospěch kamerových systémů. Přesto jsem zopakoval sociologický průzkum v obcích a městech, se zřízením MKDS, formou dotazníkového šetření, jehož kompletní znění se zachycením odpovědí jednotlivých respondentů je uvedeno v praktické části této práce.

Celá bakalářská práce je rozdělena do dvou částí – teoretické a praktické. V těchto částech práce se snažím o vystižení náhledu na práci MKDS a jejich obsluhy, jak z hlediska právního, tak i z pozice jejich praktického využití na veřejnosti. V teoretické části jsem vycházel literatury týkající se práce městských kamerových dohlížecích systémů. Také jsem pracoval se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Praktickou část jsem zpracoval podle vlastních zkušeností s MKDS a využil jsem výsledků svého sociologického průzkumu veřejnosti. Jako metodu šetření jsem zvolil dotazníkovou formu v obcích a městech v rámci Jihočeského kraje a následně provedl analýzu získaných dat od respondentů, kteří byli rozdělení podle pohlaví a pracovní činnosti. Jedním z kritérií účasti respondentů na šetření byl i věk, a to minimálně 18 let. Horní hranice nebyla nijak omezena.

Na základě všech poznatků jsem stanovil následující hypotézy, které v závěru této bakalářské práce verifikuji:

- 1. Využívání městských kamerových systémů obecní/městskou policií je vhodným a účinným prostředkem v boji proti nezákonnému jednání na veřejnosti.**
- 2. Umístění jednotlivých kamer MKDS na správných místech.**
- 3. Lokality pod dohledem MKDS jsou bezpečnější, respektive občané se v těchto lokalitách cítí bezpečněji.**

1 Provozování kamerových systémů a činnost obecní/městské policie

Základním právním pramenem, který upravuje pravidla pro provozování kamerových systémů, je zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (dále jen ZOOÚ). Tento zákon stanovuje, co je a co není zpracováním osobních údajů. Podle ZOOÚ samotné kamerové sledování fyzických osob není zpracováním osobních údajů, protože nejsou naplněny podmínky pro zpracování osobní údajů ve smyslu § 4 písm. e) ZOOÚ. Aby se jednalo o zpracování osobních údajů, musí být prováděn záznam ze sledovaných míst, nebo v záznamovém zařízení uchovávat informace a zároveň tyto údaje pořizovat za účelem k identifikaci osob v souvislosti s jejich jednáním. To ovšem neznamená, že lze instalovat kamerové systémy bez záznamového zařízení kdekoliv bez omezení. Existuje více právních předpisů upravující ochranu naší osobnosti, např.: v zákoně č. 40/1964 Sb., občanský zákoník je v § 12 odst. 1, 2, 3 stanoveno:

- „(1) Písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejich projevů osobní povahy smějí být pořízeny nebo použity jen s jejím svolením.*
- (2) Svolení není třeba, použijí-li se písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky nebo obrazové a zvukové záznamy k účelům úředním na základě zákona.*
- (3) Podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy se mohou bez svolení fyzické osoby poříditi nebo použít přiměřeným způsobem též pro vědecké a umělecké účely a pro tiskové, filmové, rozhlasové a televizní zpravodajství. Ani takové použití však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy fyzické osoby.“¹*

Z výše uvedeného vyplývá, že provozovat kamerový systém lze v případě svolení dotčené osoby. To by však v praxi nebylo reálné. Proto ZOOÚ stanoví v § 5 odst. 2 výjimky, za kterých lze zpracovávat osobní údaje subjektu údajů.² Dle § 4 písm. d) je za subjekt údajů považována fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují.³ Obecní/městská policie ve vztahu k provozování MKDS a nakládání s osobními údaji a daty subjektů údajů je přímo

---

¹ Česká republika. § 12 odst. 1, 2, 3. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

² Česká republika. § 5 odst. 2. zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

³ Česká republika. § 4 písm. d). zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

zákonně zmocněna, a to zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Obecní/městská policie je dle § 24b odst. 1) zákona o obecní policii oprávněna provádět sledování pomocí kamerových systémů. Zákon přímo uvádí, že: „*Obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.*“⁴ Obdobným zmocněním také disponuje Policie ČR, která má toto oprávnění zakotveno v § 62 zák. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Jsou-li k pořizování záznamů použity stálé automatické systémy, má obecní/městská policie dle § 24b odst. 2) zákona o obecní policii stanovenou jednu povinnost. Touto povinností je vhodným způsobem uveřejnit informace o zřízení těchto systémů. Dle mého názoru je tato povinnost správná, avšak velmi málo konkrétní. Následkem toho je, že každá obec či město zřizující MKDS tyto informace zveřejňuje jiným způsobem, a to takovým, který je pro ně v daném čase a místě obvyklý. Například uveřejnění na vývěskách, v místním periodiku, pomocí rozhlasu, apod. Myslím, že v dnešní době by toto mělo být unifikováno, aby každý občan mohl bez problémů zjistit, zda daná obec či město zřídilo a provozuje MKDS.

Provozování a využívání městských kamerových dohlížecích systémů obecních/městských policií vychází z jejich základních úkolů na úseku ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti.⁵ V § 1 odst. 2) zák. 553/1991 Sb., se stanoví, že „*obecní policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon*“⁶ a v § 2 stanovuje jednotlivé úkoly při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plnění dalších úkolů stanovených tímto nebo zvláštním zákonem, a to:

- „a) přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku,*
- b) dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití,*
- c) dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce,*
- d) se podílí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích,*

---

⁴ Česká republika. § 24b odst. 1. zákona č. 553/1991Sb., o obecní policii

⁵ JANEČKOVÁ, E. BARTÍK, V. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011, 240 s. ISBN 978-80-7201-850-5

⁶ Česká republika. § 1 odst. 2. zákona č. 553/1991Sb., o obecní policii

- e) se podílí na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí opatření k jeho obnovení,
- f) se podílí na prevenci kriminality v obci,
- g) provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci,
- h) odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce,
- i) poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra (dále jen „ministerstvo“) na požádání údaje o obecní policii.“⁷

Zákon o obecní policii tak především odpovídá na otázky, kdo může provozovat městský kamerový systém, k jakému účelu a z jakých míst. I když obecní/městská policie provozuje městský kamerový systém, není jeho správcem. Obecní policii zřizuje obec a ta je tedy odpovědným správcem osobních údajů. Současně však platí, že může činit toliko prostřednictvím obecní policie. Obec, která nezřídila obecní policii, tak nemůže legálně instalovat a provozovat MKDS.⁸

1.1 Kamerové systémy městských policií

V boji s protiprávním jednáním osob jsou účinným prostředkem Městské kamerové dohlížecí systémy. Ty jsou pořizovány především za státní finanční podpory. Kamerové systémy mají především preventivní charakter v boji proti kriminalitě a ochraně veřejného pořádku. Musí být součástí strategie prevence kriminality v daném místě. Riziková místa vhodná pro osazení kamerovými body jsou stanovena na základě analýz. Nainstalované kamery mají většinou okamžitý výsledek na vytipovaném místě. Nejprve dojde k výraznému navýšení počtu zjištěných skutků, a to z důvodu monitorování prostoru, ve kterém je kamerový bod umístěn 24 h denně. V druhé fázi s odstupem času dochází k velmi znatelnému snížení zjištěných skutků. Domnívám se, že na to má vliv informovanost občanů o zřízení kamerového bodu a ti si pak dávají větší pozor.

Preventivní prostředek kamerových systémů:

- MKDS vytváří bezpečné zóny v exponovaných lokalitách.
- nejčastěji se instalují tam, kde je největší pohyb osob nebo dopravních prostředků

⁷ Česká republika. § 2 zákona č. 553/1991Sb., o obecní policii

⁸ JANEČKOVÁ, E. BARTÍK, V. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011, 240 s. ISBN 978-80-7201-850-5.

- slouží k dohledu nad dodržováním obecně závazných právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a přispívají k ochraně bezpečnosti osob, majetku a při odhalování přestupků.
- slouží k záznamu protiprávního jednání pachatelů⁹

O tom, že je dané místo monitorováno, by měli být občané obce či města informováni např. tabulí s piktogramem kamery a nápisem „Tento prostor je monitorován“. Důležité je také zajištění obrazového materiálu z dispečinkových monitorů. Snímaný obraz, popřípadě záznamy nejsou určeny veřejnosti, ale pouze specifickému okruhu uživatelů. Mezi tyto uživatele například řadíme orgány činné v trestním či správním řízení. Na pracoviště musí být zamezen přístup nepovolaným osobám. Obsluhu MKDS musí provádět pouze kompetentní a vyškolená obsluha.

Podstatné a zároveň limitující pro MKDS obecních/městských policií jsou místa, která vlastně mohou být pod jejich dohledem. Zákon o obecní policii (dále jen ZoOP) v tomto směru moc jednoznačný není. *„Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona:*

- *provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci*
- *odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce*¹⁰

Z tohoto ustanovení vyplývá, že MKDS mohou sledovat veřejná prostranství. Veřejné prostranství je definováno takto: *„Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“*¹¹

Ovšem ZoOP nestanovuje strážníkům přímé oprávnění ke sledování veřejných prostranství prostřednictvím kamer, ale právo je jí přiznáno – *„Obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nebo jiného zákona pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též*

⁹ KONÍČEK, T. a kol. *Operátor městských kamerových systémů*. Praha: Armex, 2005, 130 s. ISBN 80-86795-18-7.

¹⁰ Česká republika. § 2 písm. g, h) *zákona č. 553/1991Sb., o obecní policii*

¹¹ Česká republika. § 34 *zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)*

zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu“.¹² Je však velký rozdíl mezi těmito dvěma pojmy „veřejné prostranství“ a místo „veřejnosti přístupné“.

K pojmu „veřejné prostranství“ se vyjádřil také Ústavní soud, když ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 21/02 zdůraznil dikci § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. V nálezu uvádí, že forma vlastnictví pro prohlášení prostoru za veřejné prostranství je irelevantní. Základní podmínkou je pouze fakt, že tyto prostory jsou přístupné každému bez omezení, a tedy slouží obecnému užívání.¹³ Naproti tomu pojem „místo veřejnosti přístupné“ nedefinuje zákon o obcích (dále jen ZO) vůbec, jen se zmiňuje „o jiných veřejně přístupných přístřešcích do 40 m² zastavěné plochy a do 4 m výšky“¹⁴, ovšem v souvislosti s tím, že nemusí být označeny číslem popisným. K obsahu výše uvedeného pojmu však dnes existuje bohatá judikatura, kterou lze pro potřeby vymezení pojmu v ZoOP aplikovat. Usnesení Nejvyššího soudu¹⁵ uvádí, že za místa veřejnosti přístupná jsou považovány mj. i čekárny zdravotnických zařízení, bez ohledu na to, zda se jedná o zařízení státní nebo soukromé. Dle jiného usnesení¹⁶ jsou to i vinárny v době otevírací doby apod.

„Z výše uvedené judikatury je zřejmé, že i na místech veřejně přístupných lze zasáhnout do soukromí fyzických osob. V tomto smyslu je pak právní úprava ZoOP krajně nepřesná, resp. zavádějící. Oprávnění obecní policie provozovat kamerové systémy se záznamem podle autorů nelze odvozovat od § 24b odst. 1 ZoOP, jak je často traktováno, ale přímo z ustanovení § 2, který stanoví oprávnění a úkoly a úkoly obecní policie. Lze si jen obtížně představit, že by kamery obecní policie byly instalovány ve vinárnách, čekárnách zdravotnických zařízení nebo dokonce v bytových domech, byť by byly ve vlastnictví obce.“¹⁷

Městský kamerový dohlížecí systém se záznamem může obec provozovat pouze prostřednictvím obecní/městské policie jinak by se dostala do konfliktu se ZOOÚ. Toto tvrzení potvrzuje i názor Úřadu pro ochranu osobních údajů, který stanovil, že jakékoliv

---

¹² Česká republika. § 24b zákona č. 553/1991Sb., o obecní policii

¹³ JANEČKOVÁ, E. BARTÍK, V. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011, 240 s. ISBN 978-80-7201-850-5.

¹⁴ Česká republika. § 31 odst. 2 písm. c) bod 3 Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

¹⁵ Nejvyšší soud ČR. *Usnesení Sp. zn./Č. j.: 3 Tdo 969/2002*[online]. [cit. 2013-02-09]. Dostupné na [www: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/94E5825B36C4B462C1257A4E0065C84F?openDocument&Highlight=0](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/94E5825B36C4B462C1257A4E0065C84F?openDocument&Highlight=0),

¹⁶ Nejvyšší soud ČR. *Usnesení Sp. zn./Č. j.: 8 Tdo 682/2009* [online]. [cit. 2013-02-09]. Dostupné na [www: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/110F7EABEA5DF323C1257A4E0068F1BC?openDocument&Highlight=0,8,tdo,682/2009](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/110F7EABEA5DF323C1257A4E0068F1BC?openDocument&Highlight=0,8,tdo,682/2009)

¹⁷ JANEČKOVÁ, E. BARTÍK, V. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011, ISBN 978-80-7201-850-5, 156 s.

zpracování osobních údajů, pořízené kamerovými systémy z veřejně přístupných míst, a to subjekty, nemající k tomuto zákonné zmocnění, je v rozporu se zákonnými normami ČR.¹⁸

1.2 Praktické využití kamerových systémů

Kamerové systémy se záznamem jsou z hlediska práva na ochranu soukromí velmi diskutabilní, protože záznamy mohou být nezodpovědnými pracovníky lehce zneužity.

Přestože může dojít ke zneužití, veřejností je většinou přítomnost kamer na veřejných prostranstvích a v budovách přijímána kladně. Občané si uvědomují, že kamery slouží k ochraně osobní bezpečnosti a majetku, což povyšují nad zájem ochrany právních hodnot demokratické společnosti.

Kamerové systémy mohou být využity k:

- ochraně jednotlivců,
- ochraně majetku,
- veřejného zájmu,
- odhalování prevence a stíhání trestné činnosti,
- získávání důkazů,
- jiným legitimním zájmům.¹⁹

Kamerové systémy bývají umístěny nejčastěji na prostranstvích, ale i uvnitř budov, do kterých mají občané volný přístup. Tyto lokality jsou kamerovými systémy „ochraňovány“ preventivně před trestnými činy, respektive mohou být nasazovány na jednotlivé konkrétní akce. Například: při sportovních utkáních, v dopravě při sledování provozu na silnicích a dálnicích, při sledování zákazníků při tankování pohonných hmot u čerpacích stanic, v okolí školních budov, v hotelích a restauracích, v nočních barech a hernách, v prodejnách, v supermarketech, na parkovištích a podobně. Není výjimkou, že si kamerové systémy pro ostrahu svých soukromých vil a bytů pořizují i fyzické osoby, které věří, že tímto způsobem mohou ochránit svůj soukromý majetek. Spíše však záznamy z kamerových systémů pomohou orgánům činným v trestním řízení k dopadení pachatele.

---

¹⁸ Stanovisko č. 9/2012. *K možnosti obcí provozovat kamerový systém se záznamem na veřejných prostranstvích [online]*. [cit. 2013-01-16]. Dostupné na [www: http://uoou.cz/files/stanovisko_2012_9.pdf](http://uoou.cz/files/stanovisko_2012_9.pdf)

¹⁹ Stanovisko č. 4/2004 WP 29 *ke zpracování osobních údajů prostředky kamerového sledování*. [online]. [cit. 2012-08-08]. Dostupné na [www: http://uoou.cz/uoou.aspx?menu=50&submenu=52&loc=83](http://uoou.cz/uoou.aspx?menu=50&submenu=52&loc=83)

2 Situační prevence

Jedním z opatření, jak více zajistit bezpečnost osob a jejich majetku v obcích a městech, jsou programy situační prevence. Situační neboli technická prevence spolu se sociální prevencí včetně informování veřejnosti o možnostech ochrany před trestnou činností a pomoci obětem trestných činů tvoří prevenci kriminality jako takové. Prevence kriminality zahrnuje soubor nerepresivních opatření, na kterých se podílejí státní, veřejnoprávní i soukromoprávní subjekty, jež svojí činností směřují k předcházení páchaní kriminality a snižování obav z ní. Sociální a situační prevence jsou odlišné typy projektů, které se však vzájemně ovlivňují, doplňují a prolínají, a to tak zásadně, že v mnohých případech není možné určit hranici mezi těmito projekty.²⁰ Cílem situační prevence je minimalizovat kriminogenní podmínky v dané lokalitě, zejména:

- odvrátit pachatele od úmyslu spáchat protiprávní čin,
- odstranit cíle potenciálního útoku nebo ztížit jejich dostupnost,
- snížit efektivnost protiprávního jednání,
- umožnit dopadení pachatele.²¹

Projekty situační prevence umožňují dosáhnout výsledku ihned a efektivně na rozdíl od projektů sociální prevence, ve kterých výsledek není tak rychlý. Na druhou stranu je nutné uvést, že projekty sociální prevence mají trvalejší ráz. Proto, jak je již výše uvedeno, není na škodu, že hranice mezi těmito projekty splývají, spíše naopak. Efektivnost je pak vyšší.

Situační prevence využívá organizační a technická opatření ve všech variantách:

- režimové – (vnitřní směrnice, závazná nařízení)
- technické – (zřizování a rozšiřování MKDS, zabezpečení objektů připojením na pult centralizované ochrany, požární signalizace, apod.)
- klasické – (mechanické zábranné prostředky: zámky, mříže, fólie, trezory, apod.)

---

²⁰ KONÍČEK, T. KŘEČEK, S. KOCÁBEK, P. *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Praha: Odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR, 2002, 87 s., [8] s. obr. příl. Prevence se musí vyplatit. ISBN 80-731-2009-7.

²¹ KONÍČEK, T. a kol. *Operátor městských kamerových systémů*. Praha: Armex, 2005, 130 s. ISBN 80-86795-18-7.

- fyzické – (policejní hlídky, ostrahy objektů, vrátný)
- ostatní – (osvětlení prostoru, odstranění nepřehledných zákoutí, použití individuálních technických prostředků, atd.)²²

Dle strategie prevence kriminality v ČR na léta 2012 až 2015 by měla situační opatření vycházet z analýz Policie ČR nebo obcí tak, aby byla podložena skutečnými daty a nikoliv jen na základě odhadu situačních příčin prevence kriminality. Domnívám se, že toto opatření jen zefektivní účinnost situační prevence.

MKDS mají své nesporné místo v této oblasti prevence. Jedním z faktorů, které toto potvrzují, je ten, že v posledních letech mnoho obcí a měst zřídilo nebo rozšířilo své kamerové systémy, a do budoucna tomu dle mého názoru nebude jinak. Jistě na to má pozitivní vliv i ta skutečnost, že Ministerstvo vnitra ČR jako jediný ze subjektů situační prevence poskytuje dotace v této oblasti.

Za období 1996 – 2010 bylo v programu Prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR na místní úrovni uskutečněno celkem 637 dílčích projektů na MKDS pro 182 měst a obcí. Celkový finanční objem na tyto projekty činil 498 milionů 405 tisíc Kč.²³

2.1 Mapa kriminality

Mapy kriminality je projekt, který má za cíl usnadnit veřejnosti orientaci v datech o trestné činnosti, která pravidelně publikuje Policie ČR. Jedná se o software, který umožní zpracovávání aktuálních digitálních map kriminality a přestupků v dopravě. *Výhledově by mohly mapy znázorňovat i přestupky proti veřejnému pořádku, majetku atp. a další informace.*²⁴ Pro zjišťování výše kriminality nebo její porovnávání mezi jednotlivými územními odbory, kraji nebo v celé ČR slouží tzv. index kriminality. Index kriminality udává počet trestných činů na 10 000 obyvatel. Díky mapám kriminality a indexu kriminality si může každý zjistit jaká je kriminalita v místě, kde bydlí, pracuje, apod. a porovnávat s jinými lokalitami v ČR.

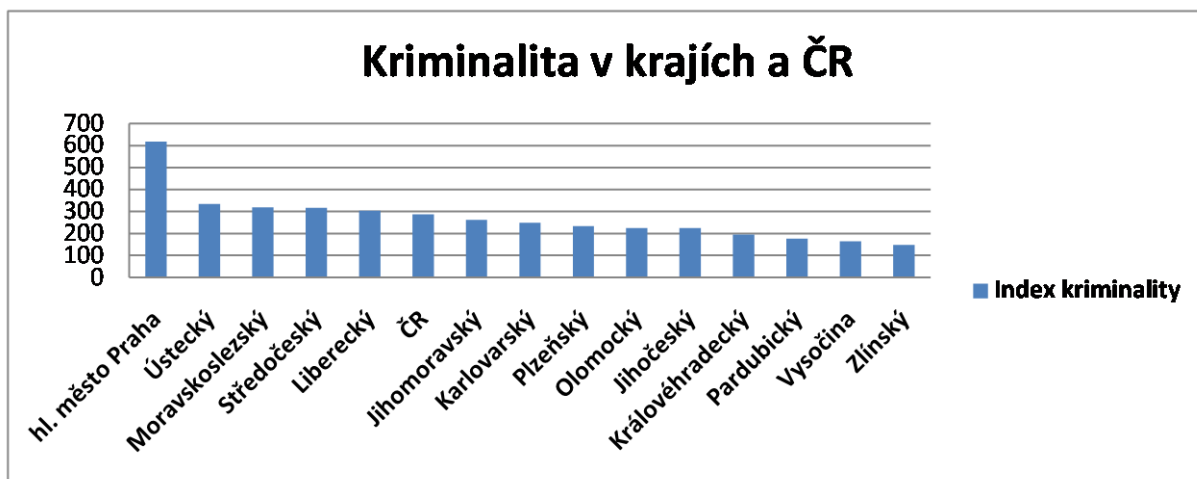
²² Strategie prevence kriminality v ČR na léta 2012 až 2015. [online]. [cit. 2013-02-11]. Dostupné na [www: http://www.mvcr.cz/soubor/iii-strategie-pk-2012-2015-09-11-2011-vlada-doc.aspx](http://www.mvcr.cz/soubor/iii-strategie-pk-2012-2015-09-11-2011-vlada-doc.aspx)

²³ Koníček, T. *Městské kamerové dohlížecí systémy a ochrana osobních údajů, pravidla a standardy.* [online]. [cit. 2013-02-25]. Dostupné na [www: http://www.mvcr.cz/.../konicek-mkds-a-ochrana-osobnich-udaju-pa-180211-ppt.aspx](http://www.mvcr.cz/.../konicek-mkds-a-ochrana-osobnich-udaju-pa-180211-ppt.aspx)

²⁴ Strategie prevence kriminality v ČR na léta 2012 až 2015. [online]. [cit. 2013-02-17]. Dostupné na [www: http://www.mvcr.cz/soubor/iii-strategie-pk-2012-2015-09-11-2011-vlada-doc.aspx](http://www.mvcr.cz/soubor/iii-strategie-pk-2012-2015-09-11-2011-vlada-doc.aspx)

V Jihočeském kraji byl index kriminality v roce 2012 poměrně příznivý s porovnáním s ostatními kraji a celkovou kriminalitou v ČR. Jak graf č. 1 znázorňuje, v roce 2012 měli pouze 4 kraje příznivější index kriminality než kraj Jihočeský (224). Jednalo se o kraj Královéhradecký (196), Pardubický (177), Vysočina (165) a Zlínský (149).

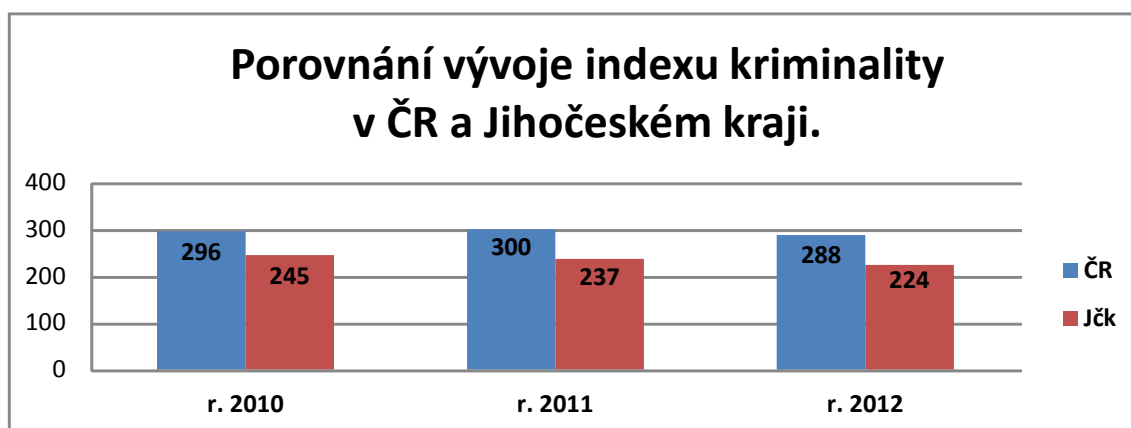
Graf č. 1

Zdroj: <http://mapakriminality.cz/>

Kriminalita v Jihočeském kraji je dlouhodobě nižší, než je celorepublikový průměr a od roku 2010 dosud pomalu, ale neustále klesá, viz graf č. 2. Domnívám se, že na tyto skutečnosti má vliv objasněnost trestných činů, která se v Jihočeském kraji stabilně pohybuje okolo 50 %. To řadí Jihočeský kraj mezi kraje s vysokou objasněností trestné činnosti. Mimo vysokou objasněnost trestných činů má na nízké kriminalitě v Jihočeském kraji velký podíl prevence a zvláště pak prevence situační, ve které mají MKDS své nezastupitelné místo.

Graf č. 2

Zdroj: <http://mapakriminality.cz/>

2.2 Kamerové body a jejich umístění

Rozmístění a umístění kamerových bodů není jednoduchý proces. Nejprve je zapotřebí vybrat vhodné lokality pro umístění kamerových bodů. Pro výběr vhodných lokalit by měla být odpovědnými orgány (vedení radnice, MěPo, PČR) provedena řádná analýza potřeb preventivního zabezpečení. Zadavatelé by měli vycházet i z názorů veřejnosti, která má také velký přehled o svém okolí.

Je proto zapotřebí zpracovat rozbor typu SWOT analýzy, který ukáže, nakolik je MKDS v dané lokalitě potřebný. Tyto analýzy jsou většinou prováděny, ale není na ně kladen takový důraz, jaký si zaslouží. Potom můžeme vidět veliké množství kamerových bodů na jednom místě, kdy jedna kamera sleduje druhou. Dá se říci, že takovému systému nic neunikne a přináší pohled z několika úhlů. Do jisté míry tomu tak je, ale v celkovém pohledu je tento typ systémů neefektivní. Daleko větší smysl a využití potenciálu, který MKDS má, je jeho promyšlené a provázané rozmístění v předem vytipovaných lokalitách. Je potřeba si uvědomit, že správné rozmístění kamerových bodů je základem úspěšnosti provozování MKDS.

Tabulka č. 1: SWOT analýza

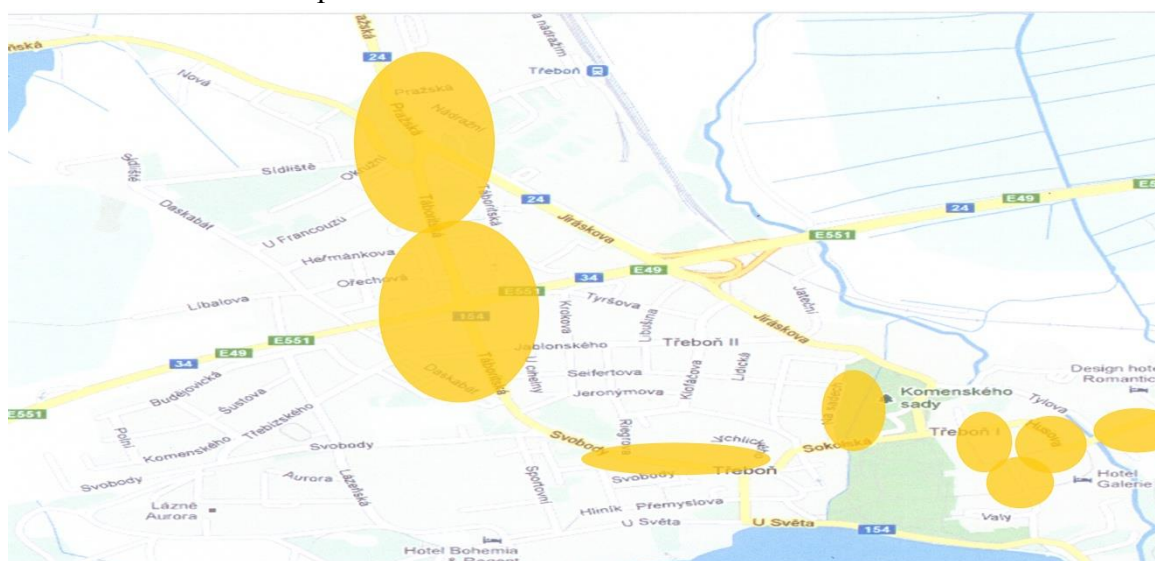
Výhody	Nevýhody
Snadná a rychlá montáž Získání bezpečí ve sledované lokalitě Pořizování záznamů Prevence Důkazní materiál Snadná obsluha Spolehlivost Možnost sledování a pořizování záznamů v noci	Nutnost prvotní analýzy sledovaných prostor Přísné dodržování souvisejících zákonů Vysoké finanční náklady Potřeba vyškolit personál
Příležitosti	Rizika
Možnost operativního rozšiřování MKDS Připojení menších obcí a měst na MKDS Pracovní příležitost pro ženy, seniory, atd.	Rychlé morální opotřebení MKDS Fyzická likvidace vandaly Zneužití záznamů nezodpovědnými osobami

Zdroj: vlastní

Velmi často se jednotlivé kamery kamerového systému instalují v centrech měst. Osobně jsem se ještě nesetkal s MKDS, který by neměl alespoň jeden kamerový bod instalován v centru města nebo v jeho těsné blízkosti. Hlavním důvodem proč jsou kamery instalovány na těchto místech a jejich okolí je ten, že se zde nejvíce pohybují občané a turisté. Těž jsou zde koncentrovány kulturní, komerční a společenské instituce. Zpracovávané bezpečnostní analýzy toto z větší části potvrzují. Ovšem je potřeba si uvědomit, že postupem času MKDS „vytlačí“ protiprávní jednání osob z tzv. bezpečných zón v exponovaných lokalitách mimo dohled kamer na periferii měst a obcí. Mají se proto instalovat kamery úplně všude? Domnívám se, že nikoliv. Je jen potřeba důmyslně provázat několik činností:

- instalovat kamery MKDS na nejvhodnějších místech,
- nastavit výkon hlídek strážníků, ale i policistů s ohledem, na umístění jednotlivých kamer MKDS,
- jednou za určité období opětovně provést bezpečnostní analýzu.

Obr. č. 1 Monitorovaná prostranství MKDS v Třeboni

Zdroj: vlastní

Samotný výkon strážníků, i policistů, je přinejmenším vhodné nastavit tak, aby nedocházelo k tomu, k čemu bohužel v mnohých případech dochází. Mám tím na mysli „zdvojenou bezpečnost“. Kamerový systém vytváří bezpečné lokality, ve kterých se neustále objevují policejní hlídky. Bohužel se již neobjevují nebo jen velmi sporadicky, v lokalitách, které nejsou pod dohledem MKDS. Tím ovšem vzniká paradoxní situace.

Kamerový systém s podporou hlídek policistů a strážníků eliminuje (spíše minimalizuje) výskyt protiprávního jednání osob ve sledovaných lokalitách, ale tím zároveň vytlačuje protiprávní jednání mimo záběry MKDS, na okraj měst a obcí, kam jak již jsem uvedl, hlídky jezdí velmi málo či skoro vůbec. Proto by měla být činnost hlídek koordinována tak, aby se vyskytovaly více v místech, ve kterých není MKDS instalován. Jen tak lze dosáhnout účinné prevence a určité bezpečnosti po celém městě a ne jen v centrální části měst.

Stejně tak, jako instalace kamer na nejvhodnější místa a naplánování pracovního výkonu hlídek policistů a strážníků s ohledem na sledovaná místa, je také velice důležité, jednou za určité období provést opětovně bezpečnostní analýzu v obci či městě. Domnívám se, že následné porovnání těchto analýz ukáže, zda místa sledovaná kamerovým systémem jsou stále hodnocena jako riziková nebo jsou již „bezpečná“. Porovnáním bezpečnostních analýz lze také zjistit, zda vznikla nová riziková místa. Na základě těchto nových zjištění by měli provozovatelé MKDS učinit vhodná opatření. Například upravit činnost policejních hlídek v ulicích. Informovat operátory MKDS o nových skutečnostech s tím, že se na tyto skutečnosti budou více zaměřovat. Z technického hlediska lze pak na nové informace vyplývající z porovnání bezpečnostních analýz reagovat rozšířením kamerového systému nebo přemístěním některých kamer.

3 Kamerový systém a legislativa

Kamerové systémy nesmějí zasahovat do ústavních práv sledovaných osob, navíc musí být zřizovány v souladu s právním řádem.

V dnešní době si jen těžko dovedeme představit práci bezpečnostních složek, ale i zabezpečení finančních ústavů, pošt, veřejných prostranství, heren, restaurací, a podobně bez kamerových systémů. Lze říci, že se staly nedílnou součástí našich životů. V současné době se počet provozuschopných kamerových systémů v České republice odhaduje na několik set tisíc. Proto často dochází k pochybnostem, kdo je vlastně jejich správcem a provozovatelem. Současně s tímto problémem vyvstal i další, přesná právní úprava a předpisy, které by měly obsahovat základní pravidla při oprávnění provozu kamerových systémů. Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů je jedním ze stěžejních, který se ochrany osobních dat a údajů týče, ale v celém tomto zákoně není jediná zmínka o kamerových systémech. Slova „kamerový systém“ v tomto zákoně nejsou. Proto se musí z tohoto zákona dovozovat, což není zrovna vhodné. Každý si může vyložit interpretaci jednotlivých paragrafů trochu jinak a pak také „narazit“ u Úřadu pro ochranu osobních údajů.

3.1 Provoz kamerového systému a ochrana osobních údajů

Nejen v ČR, ale po celém světě, můžeme lidskou populaci rozdělit do dvou základních skupin. Na skupinu lidí, které kamerové systémy nevadí, ba naopak je vítá jako nástroj sloužící k její ochraně a na skupinu lidí, která je ke kamerovým systémům nedůvěřivá. Jejich nedůvěřivost mj. spočívá v obavách, že kamerový systém naruší jejich soukromí a jejich osobní údaje budou zneužity. Domnívám se, že lidé, kteří svým chováním na veřejných místech nevybočují ze „standardů“ dané společnosti či neporušují právní normy, nemusejí mít z kamerových systémů respektive z možnosti zneužití osobních údajů strach. Ke kamerovým systémům jsou pak nedůvěřiví ti, co nemají „čisté svědomí“, osoby které ještě nikdo nikdy neokradl, nepřepadl či jim jinak neublížil nebo zarytí odpůrci této techniky. Praxe však ukázala, že pokud se na osobách, které měli odmítaví vztah ke kamerám, někdo dopustí protiprávního jednání např.: krádeže, loupeže, ublížení na zdraví, atd., jsou první, kdo se zajímají, jestli jsou v blízkosti kamerové systémy a zda byl celý incident zaznamenán. Pokud tomu tak není, jsou to právě oni, kdo volá po rozšíření MKDS o další lokality. V případě, že na místě byl kamerový systém již

instalován a záznam z tohoto systému dopomůže k zadržení a usvědčení pachatele, ve většině případů změni na tyto systémy názor.

Ochrana osobních údajů je v České republice regulována zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a dalšími právními předpisy. Tento zákon v § 4 vymezuje tři druhy údajů, vztahující se k subjektu údajů. Těmito údaji jsou:

- osobní údaje,
- citlivé údaje,
- anonymní údaje.²⁵

3.1.1 Osobní údaj

Za osobní údaj lze považovat jakýkoliv údaj, kterým lze přímo či nepřímo identifikovat subjekt údajů.²⁶ Jedná se tedy o uchované údaje v záznamovém zařízení, kterým lze přímo či nepřímo identifikovat konkrétní fyzickou osobu. Fyzická osoba je identifikovatelná, jestliže jsou na záznamu patrné její charakteristické rozpoznávací znaky (zejména obličej) a na základě dalších znaků je možná plná identifikace osoby.²⁷

Za osobní údaj tedy nelze považovat záznam z kamerového systému, který nedosahuje takové kvality, ze kterého by mohla být osoba identifikována bez dalších údajů, které v záznamu nejsou obsaženy. Pokud by byl záznam z kamerového systému doplněn o další údaje, které by vedli byť jen k obecné identifikaci osoby, již by se o osobní údaj jednalo.

3.1.2 Citlivý údaj

Za citlivý údaj je dle § 4 zákona č. 101/2000 Sb., považován „*osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuální životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů;*

---

²⁵ Česká republika. § 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

²⁶ Česká republika. § 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

²⁷ Úřad pro ochranu osobních údajů. Stanovisko č.1/2006, Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů [online]. [cit. 2013-02-10]. Dostupné na [www: http://www.uoou.cz/files/stanovisko_2006_1.pdf](http://www.uoou.cz/files/stanovisko_2006_1.pdf)

*citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů.*²⁸

3.1.3 Anonymní údaj

Anonymním údajem je dle § 4 zákona č. 101/2000 Sb., takový údaj, který nelze vztáhnout ke konkrétní (určené, určitelné) osobě. Není rozhodující, zda anonymní údaj je v původním nebo zpracovaném stavu.²⁹ To znamená, že anonymním údajem může například být i údaj osobní, který byl upraven tak, aby zachycená fyzická osoba nemohla být identifikována. S tímto konkrétním případem se v běžném životě setkáváme poměrně často. Stačí jen sledovat televizní zpravodajství. V reportážích jsou zachyceny osoby, které by mohly být následně identifikovány. Z tohoto důvodu jsou osoby na kamerovém záběru upraveny tak, aby identifikace konkrétní osoby nebyla možná. Úprava osobního údaje na anonymní je provedena například zakrytím nebo rozmazáním obličeje konkrétní osoby na kamerovém záběru.

Zákon o ochraně osobních údajů také rozlišuje osoby, které zpracovávají osobní údaje jiných lidí, na tzv. správce nebo zpracovatele osobních údajů a osoby, jejichž osobní údaje jsou správci nebo zpracovateli osobních údajů zpracovávány, tzv. subjekty údajů. Správcům a zpracovatelům jsou při ochraně osobních údajů ukládány především povinnosti, zatímco subjektům údajů jsou dána práva. Nad ochranou práv subjektů údajů dohlíží Úřad na ochranu osobních údajů. Ten také provádí kontrolu nad dodržováním povinností správců a zpracovatelů.

Ochrana soukromí, kam patří i ochrana osobních údajů se ve vztahu k MKDS ocitá na pomezí dilematu. Na jedné straně stojí subjektivní přesvědčení osob, které nechtějí být sledovány kamerou v místech, ve kterých se svobodně pohybují, projevují, apod. Na straně druhé, se tytéž osoby chtějí na veřejnosti pohybovat beze strachu a chtějí, aby jim stát, ve kterém žijí, zajistil pocit bezpečí. Zřizovatelé MKDS jej považují právě za nástroj pro dosažení co možná největšího pocitu bezpečí tam, kde se lidé pohybují a kde se pohybovat chtějí svobodně, bez toho, že by byli omezeni resp. napadeni. Proto jsou vydány právní normy, které omezují možnosti kamerových systémů před soukromím občanů, ale zároveň jsou i právní normy, které omezují soukromí občanů ve vztahu ke kamerovým systémům. Domnívám se, že u MKDS nemůže téměř nikdy dojít k porušení

---

²⁸ Česká republika. § 4 písm. b) *zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů*

²⁹ Česká republika. § 4 *zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů*

soukromí resp. porušení ochrany údajů. Jediné a zároveň největší riziko při porušení ochrany osobních údajů spatřuji v samotném lidském faktoru – v operátorech. Operátor je přece jen člověk a selhání jednotlivce nemůžeme nikdy vyloučit. Lze však toto riziko značně eliminovat vhodným výběrem osoby, která se má za řídicí pult kamerového systému usadit, a samozřejmě dobře propracovanými kontrolními mechanismy, které budou využívány.

3.2 Povinnosti provozovatelů kamerových systémů

Pokud je prováděno kamerové sledování se záznamem, musí provozovatel dodržovat zásady, které mu mimo jiné ustanovuje ZOOÚ. Správce kamerového systému musí stanovit účel, pro který jsou údaje o osobě (osobách) zpracovávány. Tato povinnost je dána § 5 odst. 1 písm. a) ZOOÚ. Na základě této povinnosti musí správce kamerového systému dopředu vědět, proč má ke zpracování osobních údajů dojít. Dále je v příslušném paragrafu uvedeno, že správce je povinen shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu, a v takovém rozsahu, který je nezbytný pro naplnění stanoveného účelu. Správci systému se dále ukládá informovat subjekt údajů v případě, že bude ke zpracování třeba jeho souhlasu.³⁰ Povinnosti stanovené v § 5 a hlavně v odst. 1 písm. a) lze považovat za základní a nejdůležitější, které správce kamerového systému má.

Stanovení účelu má výrazně deklaratorní charakter a ten musí být vzhledem k nutnosti plnit uvedené ustanovení § 5, odst. 1 písm. d) jednoznačně seznatelný a ověřitelný. Podobně podle písm. g) se vyžaduje, aby byly jednotlivé účely zpracování i samostatně posouditelné.

Stručně vyjádřeno: Pokud správce kamerového systému stanoví jako účel sledování například ochranu majetku, může (je povinen) zpracovávat osobní údaje jen k tomuto účelu. Je vyloučeno, aby shromažďoval data k něčemu jinému, než byl jeho původní účel. To znamená, že správce nesmí zpracovávat údaje, které nesouvisí s ochranou majetku.

Proto je nutné podotknout, že osobní údaje mohou být zpracovány i pro soukromé účely konkrétního správce, který potřebuje zpracovat jen některé kategorie osobních údajů. I v tomto případě je správce nucen dodržovat právní normy a ustanovení. „K tomu je nutné uvést, že kamerový systém je technický prostředek, způsob, kterým jsou osobní údaje zpracovávány, nikoli účel, jak se v mnoha případech správci mylně domnívají. Je

---

³⁰ BARTÍK, V. JANEČKOVÁ, E. *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: ANAG, 2010, 383 s. ISBN 978-80-7263-613-6

proto zcela neodmyslitelné, aby každý, kdo se rozhodne provozovat kamerové systémy, jednoznačně stanovil jejich účel, pro který hodlá osobní údaje z pořizovaných záznamů zpracovávat.³¹

Správce kamerového systému využije např. v prodejnách ke sledování podezřelých osob, aby nedocházelo ke krádežím zboží, tedy k ochraně majetku (případně k ochraně soukromého majetku nakupujících osob – mohou být předmětem útoku kapsářů). Je-li správcem kamerového systému obecní/městská policie, je systém využíván v obdobných případech, respektive z podobných důvodů jako je uvedeno výše. Důvodů ke sledování má policie samozřejmě více. Hlavním rozdílem jsou místa sledování. Zatímco správce kamerového systému v prodejně může sledovat vnitřní i vnější prostory. Ve vnitřních prostorech však nesmí sledovat tzv. intimní zóny a u vnějších prostor je velmi omezen. Správce MKDS naopak sleduje vnější prostory, kterými jsou veřejná prostranství, a musí zamezit tomu, aby bylo možno sledovat ostatní prostory, jako jsou vnitřní prostory domů, bytů, prodejen, apod. Způsobů, jak tomu zamezit, je několik. Mezi nejčastější patří přesné nasměrování jednotlivých kamerových bodů tak, aby nebylo možno sledovat zakázané zóny. Toto opatření je možné jen u kamerových bodů, u kterých není možná dálková obsluha. V opačném případě by tento způsob zamezení sledování zakázaných zón po otočení sledovací kamerou pozbyl smyslu. Pro tento typ kamerových bodů se nejčastěji využívá systémového naprogramování jednotlivých kamer tak, aby při natočení se do zakázané zóny byl snímáný obraz zakryt.

Správce je povinen zajistit, aby pořízený obrazový (zvukový) materiál nebyl kopírován, čímž by mohlo dojít k jeho zneužití. Toto opatření lze též velmi dobře splnit, a to opět mnoha způsoby. Dle mého názoru je plně dostačující takové opatření, kdy k pořízeným záznamům má přístup velmi omezený počet odpovědných osob, které jsou řádně proškoleny. Též je povinen stanovit prostředky a způsob zpracování osobních údajů ještě před zahájením vlastního zpracování.

Správce je povinen zvážit, zda používání kamerových systémů je přiměřené, aby opravdu nedocházelo k možnému zneužívání sledovaných událostí a zúčastněných aktérů. Jako příklad uvádím, že některá školská zařízení dokonce využívají kamerové systémy ke sledování žáků, zda nekouří na WC a dalších prostorách školy nebo v její blízkosti.

---

³¹ BARTÍK, V. JANEČKOVÁ, E. *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: ANAG, 2010, 383 s. ISBN 978-80-7263-613-6

Naopak MKDS lze využívat v místech, kde došlo a dochází k narušování veřejného pořádku např.: znečišťováním, poškozováním či neoprávněným zabráním veřejného prostranství, rušením nočního klidu, vzbuzováním veřejného pohoršení, atd.

Další povinností správce kamerových systémů je, aby nesdružoval osobní údaje, které byly pořízeny z různých důvodů a k různým účelům. „*Takovým sdružením by totiž mohlo dojít k citelnému zásahu do soukromého a osobního života subjektu údajů. Spojením informací totiž vzniká nová kvalita osobního údaje, jenž obvykle není v této podobě nikde k dispozici a která může výrazně více vypovídat o soukromí fyzické osoby a přesahuje tak zákonný vymezený rámec.*“³² Toto ustanovení dle § 5 odst. 1, písm. h) ZOOÚ je zcela logické. Má za úkol zabránit správcům kamerových systémů, jež shromažďují osobní údaje k odlišným účelům, je slučovat a vytvářet tak nové databáze.

Jak jsem již uvedl, nad ochranou práv subjektu údajů tedy osob, jejichž osobní data jsou zpracovávána, dohlíží Úřad na ochranu osobních údajů. Tato instituce se mj. zabývá oznámeními pro porušení zákona o ochraně osobních údajů. V níže uvedené tabulce č. 2 je zřetelně vidět vzrůstající počet přijatých podání k Úřadu pro ochranu osobních údajů pro porušení zákona o ochraně osobních údajů. Je nutné ovšem zmínit, že ne všechny podněty byly učiněny v oblasti kamerových systémů.³³

Tabulka č. 2: Přehled počtu přijatých podání k ÚOOÚ pro porušení zákona.

Rok	2009	2010	2011	2012
Počet podnětů	879	1039	1119	1319

Zdroj: ÚOOÚ

Z celkového počtu oznámených stížností ÚOOÚ pro porušení zákona, viz tabulka č. 2, je jich ke kontrole předáno v průměru jen 15 %. Domnívám se, že MKDS nemají zvlášť zásadní problém s ochranou osobních údajů. Vše záleží na nastavení jak technických parametrů kamerového systému, tak na proškolení operátorů, a samozřejmě na kontrolních mechanismech. Z technického hlediska lze nastavit kamerový systém tak, že operátor nebude mít možnost sledovat zóny, které má zakázané, jako jsou například okna bytů,

³² BARTÍK, V. JANEČKOVÁ, E. *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: ANAG, 2010, ISBN 978-80-7263-613-6, 84 s.

³³ Úřadu pro ochranu osobních údajů. *Výroční zprávy* [online]. [cit. 2013-02-09]. Dostupné na [www: http://www.uoou.cz/uoou.aspx?menu=201&submenu=202](http://www.uoou.cz/uoou.aspx?menu=201&submenu=202)

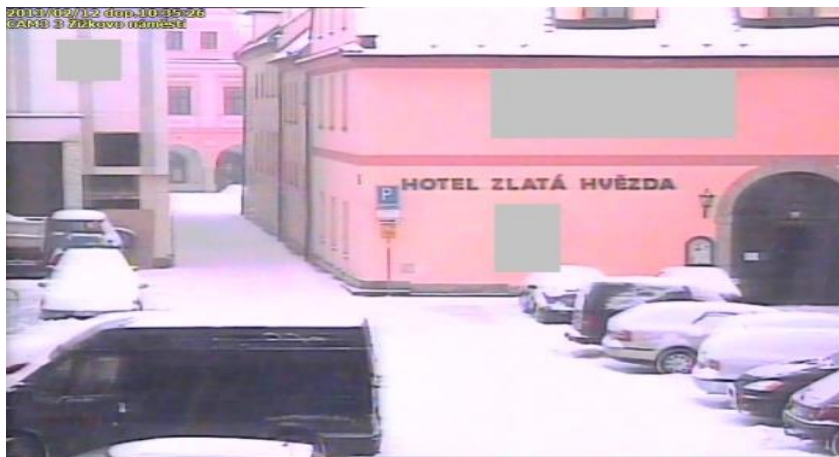
domů, kanceláří nebo místní nudistická pláž. Možnost technické eliminace zakázaných zón znázorňují obrázky č. 2 a 3. Na obrázcích je zachycen prostor snímaný MKDS. Na obrázku č. 2 je vidět běžný záznam, zatímco na obrázku č. 3 je snímaný prostor přiblížený a zakázané zóny (okna domů) jsou automaticky zakryty.

Obr. č. 2 Záznam z MDKS

Zdroj: MěPo Třeboň

Obr. č. 3 Záznam z MKDS

Zdroj: MěPo Třeboň

Pokud kamerové systémy neumožňují technickou eliminaci zakázaných zón, je potřeba mít velmi dobře nastavené kontrolní mechanismy. Ty jsou také velmi důležité s ohledem na ochranu osobních údajů osob, které kamerový systém zaznamená. Pokud by kontrola odhalila nějaké pochybení operátora, je nutné toto pochybení napravit a operátora v závislosti na vážnosti pochybení potrestat. Jen tak mohou být efektivně ochráněny osobní údaje sledovaných a zaznamenaných osob.

4 Operátoři kamerových systémů

Městské kamerové systémy nejsou jen záležitostí techniky, ale i lidského činitele. Domnívám se, že operátor (obsluha) kamerových systémů patří k „nejdůležitějším“ článkům těchto systémů. Pokud vyjdeme z lidského faktoru jako hodnotícího hlediska pro obsluhu MKDS je pochopitelné, že operátoři musí neustále rozšiřovat své znalosti o provozu kamerového systému, se kterým pracují. To znamená prohlubovat znalosti v oblasti výpočetní techniky, využívat moderní aspekty při obsluze kamerového pultu, pravidelně se zúčastňovat školení, apod. Sledovat a využívat všechny možnosti, které nabízejí instalované kamery. Praxe ukázala, že jen dobře vyškolený operátor může výslednost MKDS mnohonásobně zhodnotit. Nejedná se pouze o vyšší počty zjištěných trestných činů či přestupků, ale také o jejich kvalitní zdokumentování. Jen kvalitně zaznamenaná událost se dá použít jako důkazní materiál. Největší důraz je tedy neustále kladen právě na lidský faktor, který je hybnou silou technických vymožeností, jakými jsou kamerové systémy.

Obr. č. 4 Operační středisko MKDS

Zdroj: vlastní

Práce operátorů je velmi náročná. Směny na operačních střediscích MKDS bývají různé, nejčastěji osmihodinové nebo dvanáctihodinové. Operátoři musí být po celou dobu velmi pozorní a soustředění. Nároky na správnost, ale i rychlost rozhodnutí operátorů jsou značné. Správné rozhodnutí, které přijde pozdě, postrádá smyslu, stejně tak jako rychlé, ale špatné. Operátoři musí mít perfektní místní a osobní znalost. Jen tak mohou využívat kamerový systém efektivněji. Také musí být bezúhonní a morálně čistí. Pro výkon své funkce bezesporu potřebují:

- nezbytné minimum právních znalostí,
- psychickou odolnost při zvládání zátěžových situací,
- praktické znalosti při využívání kamerových systémů.

Mimo jiné by měla každá obecní/městská policie provozující MKDS vydat vnitřní směrnici, kterou se operátoři musejí řídit. Vnitřní směrnice musí splňovat zákonné podmínky pro výkon práce dané obecnými pracovně právními předpisy a také musí obsahovat určité odlišnosti, neboť činnost pracoviště kamerového systému je do jisté míry pracovištěm se zvláštním režimem. Vnitřní směrnice musí stanovit jednoznačná práva a povinnosti veškerého personálu ve vztahu k MKDS. Vnitřní směrnice MKDS by měla především obsahovat:

- seznam osob, které mohou vstoupit do operačního střediska,
- kdo je oprávněn MKDS obsluhovat,
- pracovní náplň operátorů,
- vyhodnocování informací,
- ukládání informací,
- předávání dokumentace,
- zaškolení a další školení operátorů,
- otázky mlčenlivosti,
- kontrolní činnost.³⁴

Je proto zřejmé, že musí osoby, které obecní/městské policie řídí zvažovat, kdo za řídicí pult operačního střediska MKDS vlastně usedne.

4.1 Znalost právních norem

Každý operátor by měl mít základní znalost právních norem, které s jeho prací souvisí. V právním minimu by měli být operátoři proškoleni a dále přeškolení s každou zásadní novelizací právní normy, která je přímo spjata s jejich pracovní pozicí. Je nutné, aby operátoři dokázali rozeznat jednotlivé protiprávní skutky, které na svých monitorech mohou spatřit. Jen správně vyhodnocená situace velice usnadní práci a sníží potenciální riziko všem, zasahujícím složkám přímo na místě, kde došlo k protiprávnímu jednání. Za základní znalost právních norem považují:

- právní aspekty ochrany práv a svobod občanů,
- právní aspekty činnosti zaměstnance,

---

³⁴ KONÍČEK, T. KŘEČEK, S. KOCÁBEK, P. *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Praha: Odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR, 2002, 87 s., [8] s. obr. příl. Prevence se musí vyplatit. ISBN 80-731-2009-7.

- právní aspekty instalace a využívání kamerového systému,
- základní teoretická východiska pro právní kvalifikaci trestného činu, přestupku a jiného správního deliktu,
- právní aspekty zákroků na místě činu, § 28 a § 29 tr. zákona, § 76 odst. 2 tr. řádu
- místo činu a neodkladné úkony,
- právní a taktické aspekty využití záznamů pro policejní a soudní praxi.

4.2 Psychická odolnost

Kamerový systém obsluhují lidé, kteří musí být schopni přijímat rozhodnutí, vědět kam se zaměřit, co podniknout na základě toho co vidí v době záznamu nebo v době jeho přehrávání. Udržet soustředěnost a zachovat si „chladnou hlavu“ ve vypjatých situacích, se kterými se může operátor kamerového systému setkat, nemusí být jednoduché, ale je to nutné. Proto by operátoři, než usednou do svých středisek, měli absolvovat psychologické vyšetření, které by mělo být v určitém časovém rámci opakováno. *„S možností vzniku a důsledku často velkého psychického zatížení je tedy nucen ve své práci počínat každý pracovník MKDS. Úspěšnost jeho činnosti pak spočívá v tom, nakolik si tuto skutečnost uvědomuje a nakolik je schopen, z hlediska svého individuálního psychického i fyzického vybavení zátěžové situace snášet, řešit či je předvídat.“*³⁵ Pokud za řídicí pult kamerového systému usedne člověk, který je nerozhodný a zároveň zmatkař, můžeme si být jisti, že se očekávaná výslednost tohoto systému nedostaví. Spíše naopak. Kamerový systém se stane přítěží.

4.3 Operátoři kamerových systémů a mlčenlivost

Operátoři kamerových systémů se dnes a denně při plnění svých pracovních povinností dostávají a pracují s různými druhy informací. V zájmu ochrany osobních údajů subjektů údajů, ale i v jiných zájmech, jsou povinni operátoři zachovávat mlčenlivost. Tato povinnost je operátorům přikazována hned několika právními normami.

MKDS mohou provozovat obecní/městské policie nebo Policie ČR. V případě, že operátorem kamerového systému je policista, jsou otázky mlčenlivosti řešeny zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii ČR. Tento zákon v § 115 stanoví, že: *„Policista nebo*

³⁵ KONÍČEK, T. a kol. *Operátor městských kamerových systémů*. Praha Armex, 2005, ISBN 80-86795-18-7, 83 s.

*zaměstnanec policie jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů policie, inspekce nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru.*³⁶ Obdobnou povinnost při zachování mlčenlivosti má i strážník obecní/městské policie. Zákon o obecní policii v § 26 stanoví, že: „*Strážník je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů obecní policie nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů obecní policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního poměru strážníka.*“³⁷ V případě, že operátorem kamerového systému je zaměstnanec obce, který je zařazen do obecní policie a není strážníkem, nevztahuje se na něho mlčenlivost dle ustanovení zákona o obecní policii. To ovšem neznamená, že by tuto povinnost neměl. V tomto případě se na takového operátora vztahuje ustanovení ze zákoníku práce. Ten stanoví, že zaměstnanci jsou povinni „*zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni statutárním orgánem nebo jím pověřeným vedoucím zaměstnancem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.*“³⁸

V oblasti zachování mlčenlivosti není tolik důležité, kdo za řídicí pult kamerového systému usedne. Povinnost mlčenlivosti mají všichni, jen je upravována jinou právní normou. Pokud by tedy operátor tuto povinnost porušil, dopustil by se protiprávního jednání.

---

³⁶ Česká republika. § 115 odst. 1. zákona č. 273/2008 Sb., o Polici ČR

³⁷ Česká republika. § 26 odst. 1. zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii

³⁸ Česká republika. § 303 odst. 2. písm. b, zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce

5 Kamerové systémy obecních/městských policií v Jihočeském kraji

Jihočeský kraj, až do 30. května 2001 Budějovický kraj, se nachází převážně na jihu Čech, ale okolím Dačic zasahuje i na jižní Moravu. Obec České Velenice s okolím zasahují na tzv. Vitorazsko a až do roku 1920 tvořily součást Dolního Rakouska.

Jihočeský kraj sousedí na západě s Plzeňským krajem, na severu se Středočeským a na severovýchodě s krajem Vysočina. Na východě má krátký úsek společné hranice s Jihomoravským krajem a na jihu se spolkovou zemí Horní Rakousko. Na jihovýchodě s Dolním Rakouskem a na jihozápadě se spolkovou zemí Bavorsko (Německo).

Budějovický kraj byl zřízen společně s dalšími samosprávnými kraji na základě článku 99 a následujících Ústavy ČR, ústavním zákonem č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků. Kraje definitivně vznikly 1. ledna 2000 a samosprávné kompetence získaly na základě zákona č. 129/2000 Sb., o krajích 12. listopadu 2000. Novelizačním ústavním zákonem č. 176/2001 Sb. byl Budějovický kraj přejmenován na Jihočeský.

Rozloha kraje je 10 057 km² a představuje 12,8 % rozlohy celé republiky. Žije tu téměř 640 tisíc obyvatel, avšak hustota osídlení je velmi nízká – pouhých 63,4 obyvatel na 1 km². Jihočeský kraj tvoří celkem 623 obcí, z toho 53 měst. Nejlidnatější je okres České Budějovice, nejméně lidnatým okres Prachatice. Podle okresů se dělí na: České Budějovice, které zahrnují 109 obcí; Český Krumlov (45); Jindřichův Hradec (106); Písek (75); Prachatice (65); Strakonice (112) a Tábor (110).³⁹

Z celkového počtu 623 obcí a měst tvořící Jihočeský kraj mělo zřízenou obecní/městskou policii ke konci roku 2012 dle mého názoru „pouhých“ 29.⁴⁰ Z tohoto počtu provozovalo MKDS ve stejném roce 19 obecních a městských policií. V celkovém součtu je v Jihočeském kraji obecními a městskými policiemi provozováno 142 kamerových bodů.⁴¹

---

³⁹ Český statistický úřad [online]. [cit. 2013-01-16]. Dostupné na www: <http://www.czso.cz/x/redakce.nsf/i/kraj>

⁴⁰ Zdroj: Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky

⁴¹ Zdroj: Komunikace s jednotlivými Obecními/Městskými policiemi

5.1 Úřadovny MěPo a jejich vybavení kamerovými systémy

V této kapitole jsou uvedeny charakteristiky vybraných úřadoven MěPo v Jihočeském kraji. Především jejich vybavenost kamerovými systémy.

Jak jsem již zmínil na konci páté kapitoly, v Jihočeském kraji provozuje MKDS 19 obecních či městských policií, konkrétně je to: Bechyně, Blatná, Č. Budějovice, Č. Velenice, Č. Krumlov, J. Hradec, Kaplice, Milevsko, Nová Včelnice, Písek, Prachatice, Sezimovo Ústí, Soběslav, Strakonice, Strmilov, Tábor, Třeboň, Veselí nad Lužnicí a Vimperk.

Z výše uvedených jsem si vybral tři Městské policie (J. Hradec, Soběslav a Třeboň), kterým se hodlám dále více věnovat a přiblížit jejich MKDS s následnou komparací dat z těchto systémů. Tyto městské policie jsem si vybral z několika důvodů. Městskou policii Třeboň proto, že zde pracuji jako strážník (vedoucí MKDS) a Městskou policii J. Hradec a Soběslav z důvodu, že jsou to zcela rozdílná města, co se velikosti Městské policie týče. V roce 2009 měli všichni „podobný“ MKDS.

Městská policie Jindřichův Hradec. V Jindřichově Hradci je zřízen MKDS od roku 2004. V tomto roce bylo po městě nainstalováno pět kamer. Z toho tři v centru a dvě na sídlištích. Konkrétně jsou umístěné na náměstí Míru, na Masarykově náměstí, na sídlišti Vajgar a na sídlišti U nádraží. O rok později bylo provedeno rozšíření MKDS o jeden kamerový bod, který byl umístěn na příjezdové komunikaci do centra, na mostě přes rybník Vajgar. Další projekt rozšíření zabezpečení města kamerovým systémem trvá od roku 2010. Hlavním cílem bylo rozšíření kamerového systému MěPo Jindřichův Hradec v návaznosti na zlepšení situační prevence, přesněji rozšíření kamerových bodů na zatím nechráněná veřejná prostranství města s cílem znesnadnit páchaní trestné činnosti v těchto oblastech, zvýšení pravděpodobnosti odhalení pachatele, snížení potenciálního zisku z trestné činnosti a eliminace rizikových sociálně patologických jevů, především vandalismu, násilí, šikany, drogové závislosti a alkoholismu. Na základě zkušeností MěPo a PČR s trestnou činností na veřejných místech byla zvolena jedna statická kamera v blízkosti sportovního areálu a dvě přenosné kamery, z toho jedna s možností instalace do služebního vozu. V roce 2012 se kamerový systém v Jindřichově Hradci znovu rozšířil,

a to o dvě kamery. Jedna byla umístěna na křižovatce ulic Janderova, Kostelní a zatím poslední kamera byla instalována na sídliště Vajgar u základní školy.⁴²

Městská policie Soběslav. Město Soběslav zřídilo MKDS v roce 2006. Jednotlivé kamery byly instalovány na místech, která se jevila jako nejlepší z pohledu prevence kriminality a samozřejmě také která byla na základě bezpečnostní analýzy ve městě vyhodnocena jako riziková. V realizačním roce byly instalovány 4 kamerové body, a to na náměstí Republiky, na křižovatce třídy Dr. Edvarda Beneše a ulice 28. října, na zimním stadionu a v Jiráskově ulici. První rozšíření MKDS se uskutečnilo v roce 2007. V tomto roce byly instalovány další tři kamerové body. Kamera přibyla na sportovním areálu a na dvou křižovatkách. Jedná se o křižovatku ulice Mrázkovy a sídl. Svákov a křižovatku ulice Bechyňská a Havlíčkova nábřeží. V následujícím roce bylo realizováno druhé rozšíření MKDS. Byly instalovány dva kamerové body. Jeden na náměstí Republiky a druhý na křižovatce ulice Riegrova a 28. října.⁴³

Městská policie Třeboň. Město Třeboň zahájilo provozování MKDS v roce 2004. Kamerový systém byl před instalací projektově vyhodnocován na základě bezpečnostních kritérií ze strany Městské policie i Policie ČR, respektování podmínek Ministerstva vnitra a při nutném dodržení přísných zákonných podmínek. Pro umístění jednotlivých kamerových bodů byla v první fázi realizace vybrána následující místa – Masarykovo náměstí, Žižkovo náměstí, Dukelská ulice a kruhový objezd na hlavním tahu Č. Budějovice, J. Hradec. V roce 2005 došlo k prvnímu rozšíření MKDS o jeden kamerový bod. Tento kamerový bod byl umístěn v centru města na křižovatce ulic Husova a Březanova. O rok později došlo k dalšímu rozšíření, a to o tři kamerové body umístěné na Palackého náměstí, křižovatce U Trojice a v ulici Na Sadech. Monitorovací středisko je na služebně Městské policie a obsluhují ho vybraní specialisté. Díky technickému opatření mohou pořizovaný záznam sledovat i příslušníci Policie ČR na místním obvodním oddělení. V současné době má MKDS 8 pevných kamerových bodů.⁴⁴

---

⁴² Město Jindřichův Hradec.[online]. [cit. 2012-08-24]. Dostupné na www.jh.cz/filemanager/files/file.php?file=41972

⁴³ Město Soběslav. *Městský kamerový dohlížecí systém* [online]. [cit. 2012-08-24]. Dostupné na [www: http://www.musobeslav.cz/mestska-police/kamerovy-system/mestsky-kamerovy-dohlizeci-system.html](http://www.musobeslav.cz/mestska-police/kamerovy-system/mestsky-kamerovy-dohlizeci-system.html)

⁴⁴ Město Třeboň. *Kamerový systém* [online]. [cit. 2012-08-24]. Dostupné na [www: http://www.mesto-trebon.cz/cz/fulltextove_hledani.html?mact=Search%2Ccntnt01%2Cdosearch%2C0&cntnt01returnid=17&cntnt01searchinput=kamerov%C3%BD+syst%C3%A9m&submit=](http://www.mesto-trebon.cz/cz/fulltextove_hledani.html?mact=Search%2Ccntnt01%2Cdosearch%2C0&cntnt01returnid=17&cntnt01searchinput=kamerov%C3%BD+syst%C3%A9m&submit=)

5.2 Komparace výsledných dat vybraných kamerových systémů

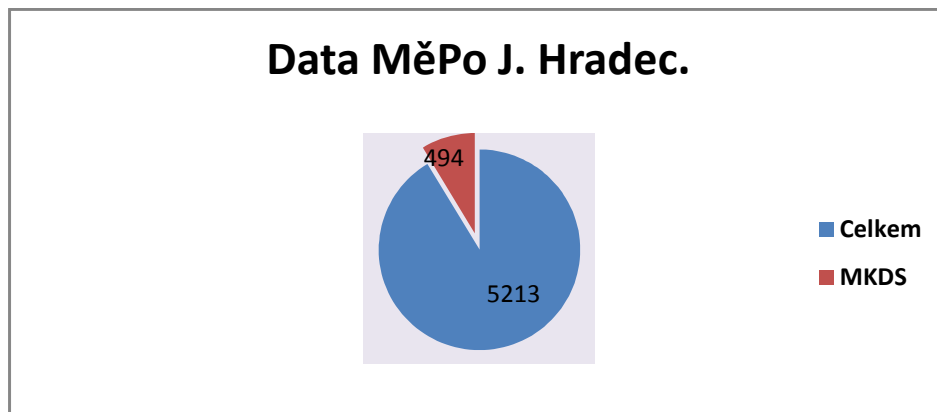
Data výsledků vybraných kamerových systémů provozovaných městskými policiemi jsou z roku 2009. Tento rok byl zvolen z důvodu, protože aktuálnější data, nebyla k dispozici. Rok 2009 byl posledním rokem, ve kterém měly všechny vybrané městské policie vypracovanou podrobnou statistiku dat ze svých MKDS, která splňovala požadavky pro moji bakalářskou práci. Od roku 2009 jsou vypracovávány jen obecné výroční zprávy, které obsahují základní statistická data, nebo nejsou vypracovávány vůbec.

Před komparací získaných dat se tato data musela analyzovat a roztřídit tak, aby následná komparace byla maximálně přesná, protože výroční statistické zprávy jednotlivých městských policií nebyly psány unifikovaně, ale každá měla jinou strukturu a podrobnost dat byla také různá. Po analýze a následném roztřídění dat je bylo možné komparovat. Tato komparace nám ukáže, do jaké míry jsou MKDS účinným prostředkem či nástrojem v boji proti nezákonnému jednání osob na veřejnosti.

Jak jsem již zmínil, bylo pracováno s daty z roku 2009, a to za celý tento rok, aby zjištěné výsledky byly co nejpřesnější. Níže uvedené počty skutků jsou pouze skutky, které byly zjištěny a řešeny. To znamená, že pokud se osoba dopustila skutku, bylo toto jednání vyřešeno důraznou domluvou, v blokovém řízení nebo byla celá věc předána k dořešení příslušnému správnímu či policejnímu orgánu. Nejsou zde zahrnuty skutky, které ač byly zjištěny, nebyly a nemohly být řešeny. Například, operátorem MKDS je zjištěn za snížené viditelnosti neosvětlený cyklista. Na místo je proto vyslána hlídka městské policie, aby tento přestupek vyřešila. Cyklista však odbočí mimo záběr MKDS a hlídka, která se dostavila na místo, již nikoho nezjistí. Je evidentní, že přestupek se stal. Byl zjištěn a zaznamenán MKDS, ale nebyl řešen, protože ani řešen být nemohl. Přestupce se totiž nepodařilo ztotožnit.

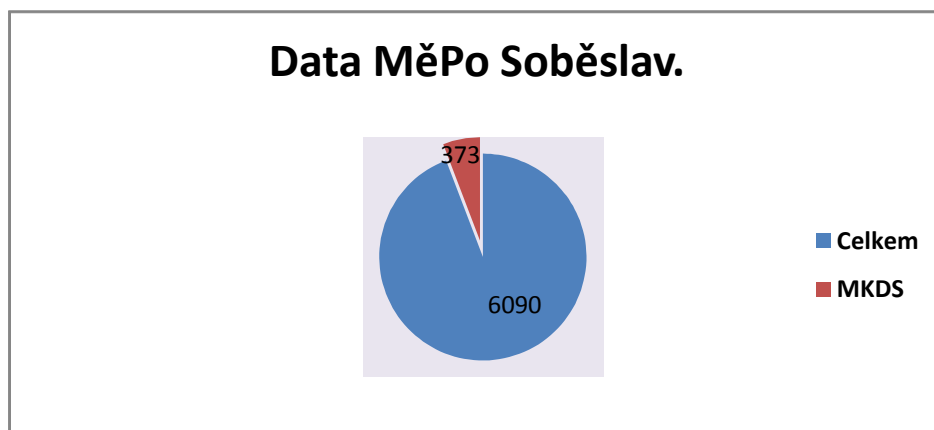
V roce 2009 bylo město J. Hradec osazeno šesti kamerovými body. Městská policie zde řešila celkem 5 213 skutků. Z tohoto celkového počtu bylo zjištěno MKDS 494 skutků.⁴⁵ To znamená, že MKDS v J. Hradci odhalil 9,47 % ze všech zjištěných a řešených skutků.

Graf č. 3

Městská policie Soběslav měla v témže roce devět kamerových bodů. Celkově řešila 6 090 skutků. MKDS bylo pak zjištěno a řešeno 373 z nich.⁴⁶ V procentuálním vyjádření bylo MKDS v Soběslavi zjištěno a řešeno 6,12 % skutků ze všech zjištěných a řešených.

Graf č. 4

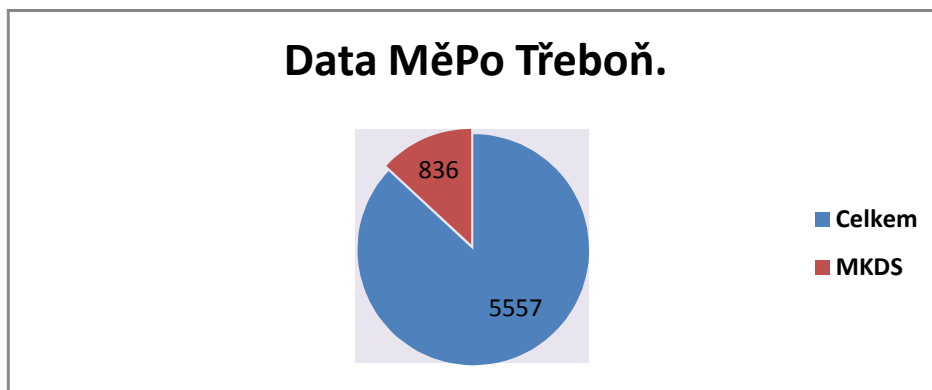

⁴⁵ Zdroj: Statistická zpráva Městské policie J. Hradec

⁴⁶ Zdroj: Statistická zpráva Městské policie Soběslav

Městská policie Třeboň byla v roce 2009 vybavena osmi kamerovými body. V tomto roce bylo za pomoci MKDS v Třeboni zjištěno a řešeno 836 skutků z celkového počtu 5 557.⁴⁷ To znamená, že úspěšnost tohoto kamerového systému byla v daném roce 15,04 %.

Graf č. 5

Data, která jsou výše uvedena, je nutné brát s určitou rezervou vzhledem na uvedený počet skutků. Pokud by byla uvedena data celkově zjištěných skutků, tedy i těch neřešených, jejich počty by byly i několika násobně vyšší. To platí i u zjištěných skutků MKDS. Také je potřeba si uvědomit, že celkový počet uvedených skutků je brán i z míst kde MKDS „nevidí“ není nainstalován.

Z výše uvedených dat vyplývá, že MKDS se tak zásadním způsobem nepodílejí v boji proti protiprávnímu jednání na veřejnosti. Ovšem musíme vzít v potaz všechny aspekty, které na první pohled nejsou až tak patrné. Je velmi zavádějící, pokud srovnáváme data zjištěných skutků na jedné straně a řešených skutků na straně druhé. V zájmu obhájení vhodnosti MKDS je určitě výhodnější uvádět data zjištěných skutků. To, že se tomu tak děje má dle mého názoru jeden hlavní důvod. Lidé, kteří se podívají na vykázanou statistickou tabulku ve výroční zprávě, hodnotí MKDS právě podle dat, které jsou v takovéto zprávě uvedeny. Již nehledí na další pozitivní aspekty kamerového systému. Jako příklad lze uvést zvýšenou míru pocitu bezpečí občanů tam, kde je MKDS zřízen (viz Graf č. 7).

⁴⁷ Zdroj: Statistická zpráva Městské policie Třeboň.

6 Dotazníkový průzkum

Bez názorových střetů by nemohlo docházet k dalšímu vývoji a inovacím. Tuto skutečnost jsem si uvědomil při sestavování otázek dotazníku, v němž jsem se pokusil ověřit cíle práce.

Cílem bakalářské práce bylo zjistit, zda kamerové systémy provozované obecní/městskou policií působí jako vhodný nástroj při odhalování protiprávního jednání osob na veřejnosti, a zda jsou kamerové systémy kladně hodnoceny veřejností s ohledem na zásah do jejich soukromí.

Při výběru respondentů jsem se zaměřil na dvě kategorie osob. V první kategorii osob, které jsem požádal o vyplnění dotazníku, byli kolegové z oboru. Převážně se jednalo o strážníky obecních/městských policií a příslušníky PČR. V druhé kategorii byly osločovány osoby, které nemají s výše uvedenými a obdobnými profesemi nic společného (rozuměno v zaměstnaneckém či služebním poměru). Data byla zjišťována v různých městech, která měla zřízený MKDS v oblasti Jihočeského kraje.

Na některé otázky mohli respondenti odpovídat pouze ano/ne případně nevím nebo zakřížkováním pouze jedné z uvedených variant. U jedné otázky byla ponechána volná odpověď, ve které mohli vyjádřit své názory. Odpovědi mohou být novým impulsem pro zřizovatele MKDS nebo pro inovaci stávajících systémů, ať při jejich rozšiřování, úhlu záběru, vyhodnocování záznamů atd.

Aby byl výsledek dotazníkového šetření optimální, stanovil jsem si provést průzkum s následným vyhodnocením zjištěných dat u odpovědí 200 respondentů starších 18 let. Dotazník obsahoval 10 otázek a byl anonymní. Jeho vyplnění trvalo respondentům pouze několik minut.

6.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření

Otázka	civil	služba		Celkem
1. Jste dostatečně informováni o MKDS ve vašem městě/obci?				
a) Ano	64	94		158
b) Ne	36	6		42
2. Zasahují MKDS nějakým způsobem do Vašeho soukromí?				
a) Ano	16	19		35
b) Ne	65	72		137
c) Nevím	19	9		28
3. Pomohl Vám někdy MKDS.				
a) Ano	93	86		179
b) Ne	15	6		21
4. Jak vnímáte pocit bezpečí ve Vašem městě/obci.				
a) Cítím se velmi bezpečně	21	12		33
b) Cítím se bezpečně	65	82		147
c) Necítím se bezpečně	14	6		20
d) Cítím se ohrožen	0	0		0
5. Cítíte se v monitorovaných lokalitách bezpečněji?				
a) Určitě ano	68	19		87
b) Ano	26	73		99
c) Ne	6	8		14
d) Určitě ne	0	0		0
6. Jste pro rozšíření stávajícího MKDS?				
a) Ano	72	95		167
b) Ne	28	5		33

7. Jste pro rozšíření MKDS v lokalitě ve které bydlíte?				
a) Ano	76	86		162
b) Ne	24	14		38
8. Jsou kamerové body umístěné na správných místech?				
a) Ano	30	72		102
b) Ne	26	11		37
c) Nevím	44	17		61
9. Hodnotíte MKDS jako nástroj pro posílení bezpečnosti v obci/městě?				
a) Ano	96	89		185
b) Ne	4	11		15
10. Co všechno byste od MKDS požadovali? (např.: noční vidění, větší grafické rozlišení, větší počet kamer, operativnější zařazování záznamů do TV zpravodajství, apod.)				
<i>Místo pro poznámky:</i> nejčastěji bylo uváděno noční vidění, lepší grafické rozlišení a větší počet kamerových bodů.				

Zdroj: vlastní

Stanovený vzorek respondentů v sociologickém průzkumu formou dotazníkového šetření byl 200 osob, ale z důvodu, že jsem se rozhodl, provést průzkum pouze mezi osobami staršími 18 let bylo za potřebí vyplnění 217 dotazníků. Dotazníky respondentů, kteří uvedli, že jsou mladší, byly vyřazeny. Z celkového počtu respondentů zařazených do průzkumu bylo 36 % žen a 64 % mužů.

Otázka č. 1

Jste dostatečně informováni o MKDS ve vašem městě/obci? Výsledek ukázal v celkovém pohledu vysokou informovanost a povědomí občanů o kamerovém systému v jejich bydlišti. Necelá ¼ dotazovaných odpověděla, že dostatečně informována není. Bližší pohled na odpovědi respondentů z řad strážníků, policistů, apod. není tolik překvapující, téměř všichni (94 odpovědí) uvedli, že jsou dostatečně informováni. U „civilistů“ sice informovanost také převládá, ale počet odpovědí o neinformovanosti je poměrně vysoký (36 odpovědí). Domnívám se, že příčinou je nedostatečný a málo účinný způsob zveřejňování informací o MKDS.

Otázka č. 2

Zasahuje MKDS nějakým způsobem do Vašeho soukromí? Velmi diskutabilní otázkou je, zda MKDS narušují soukromí občanů. Z odpovědí na tuto otázku vyplývá, jak to vidí samotní občané. Z celkového počtu respondentů 68,50 % uvedlo, že MKDS do jejich soukromí nezasahuje. Naproti tomu rovných 17,50 % dotázaných uvádí, že kamerové systémy měst jejich soukromí nějakým způsobem narušuje. Zbýlých 14 % respondentů nemá na tuto otázku jasný názor. Dle mého názoru negativní postoj k MKDS z části vyplývá z malé informovanosti o kamerových systémech. Otázkou také je, co vlastně respondenti uvádějící zasahování MKDS do jejich soukromí za toto zasahování považují.

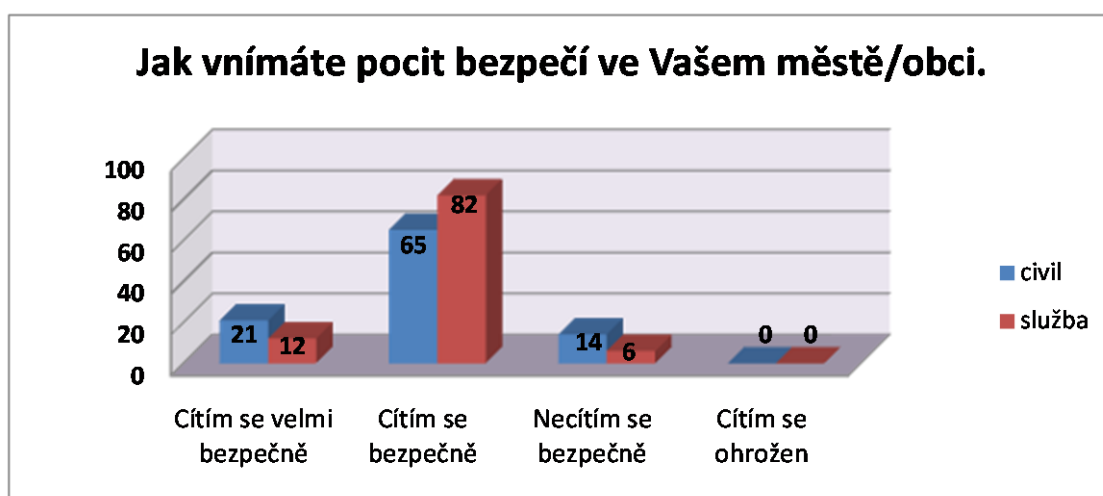
Otázka č. 3

Pomohl Vám někdy MKDS? Více jak ¾ dotázaných uvádí, že jim MKDS někdy nějak pomohl. Respondenti byli při kladné odpovědi dále tázáni jak, jakým způsobem či v čem tuto pomoc spatřují. Zde bylo nejčastěji uváděno, že jim pomohl záznam z kamer jako důkazní materiál při odhalování a usvědčování pachatelů. V malém procentu také při pátrání po osobách a věcech. Někteří dotazovaní uvedli, že od doby nainstalování již nedochází v okolí jejich bydliště k vandalismu, ke kterému tam předtím často docházelo. Dva respondenti uvedli pomoc MKDS v negativních souvislostech. Konkrétně uvedli, že jim kamerový systém pomohl, ale od peněz při placení blokových pokut. Z těchto zjištěných skutečností vyplývá, že MKDS dokáže být nápomocný online, ale i ze záznamu.

Otázka č. 4

Jak vnímáte pocit bezpečí ve Vašem městě/obci. Jak je z grafu č. 6 patrné, téměř všichni dotazovaní občané mají pozitivní pocity co se bezpečí ve městech a obcích kde žijí, týče. Nemalá část oslovených (celkem 33) se dokonce cítí velmi bezpečně. „Pouze“ bezpečně se cítí 147 respondentů. Domnívám se, že na tom má jistě svůj zasloužený podíl MKDS. Toto své tvrzení z části opírám o výsledky průzkumu následující otázky.

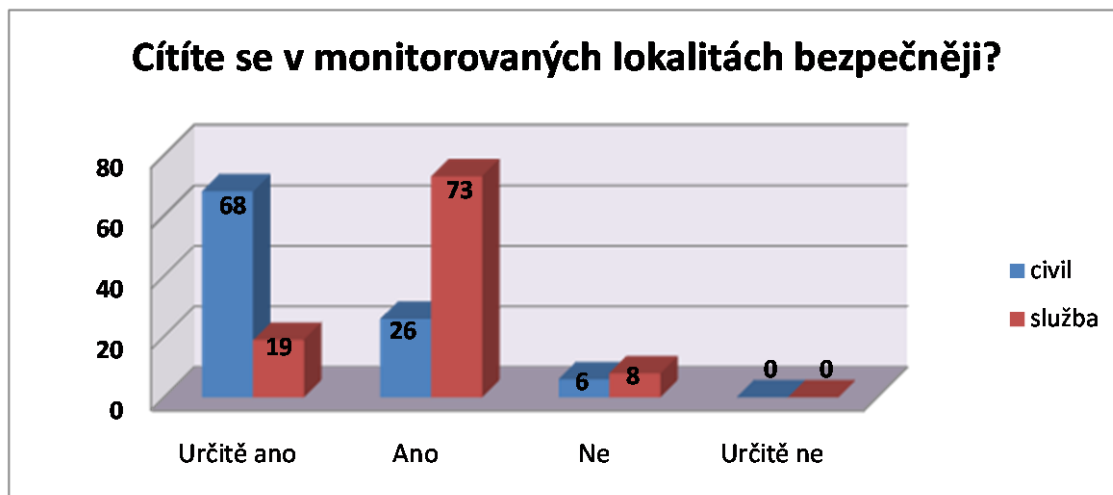
Graf č. 6 k otázce č. 4

Otázka č. 5

Cítíte se v monitorovaných lokalitách bezpečněji? Jak většina respondentů uvedla v otázce č. 4, že se cítí bezpečně, tak tomu nebylo jinak ani v této otázce. Skoro všichni (celkem 186) uvedli, že se v monitorovaných lokalitách cítí bezpečněji. Jak je patrné z grafu č. 5, „civilisté“ uvádějí, že se v monitorovaných lokalitách určitě cítí bezpečně, zatím co respondenti z řad strážníků, policistů, apod. jsou velmi lehce skeptičtí a jejich odpovědi zní „jen“ ano. Pouhých 14 respondentů z 200 uvedlo, že se pod dohledem MKDS bezpečněji necítí.

Graf č. 7 k otázce č. 5

Otázka č. 6

Jste pro rozšíření stávajícího MKDS? Více jak $\frac{3}{4}$ respondentů by si přálo rozšířit stávající kamerový systém. O něco více jsou pro rozšíření respondenti z policejních oborů než „civilisté“, a to 95:72. Nesouhlas s rozšířením vyjádřilo 33 dotázaných. Dle mého názoru respondenti, kteří vyjádřili nesouhlas s rozšířením MKDS tak učinili ze dvou důvodů. Jedním z nich je celkový odpor ke kamerovým systémům a možná by místo rozšíření kamerový systém redukovali nebo úplně zrušili. Druhým důvodem je, že ve městě kde žijí, je již nainstalován dostatečný počet kamer a instalace dalších by byla zbytečná a neekonomická.

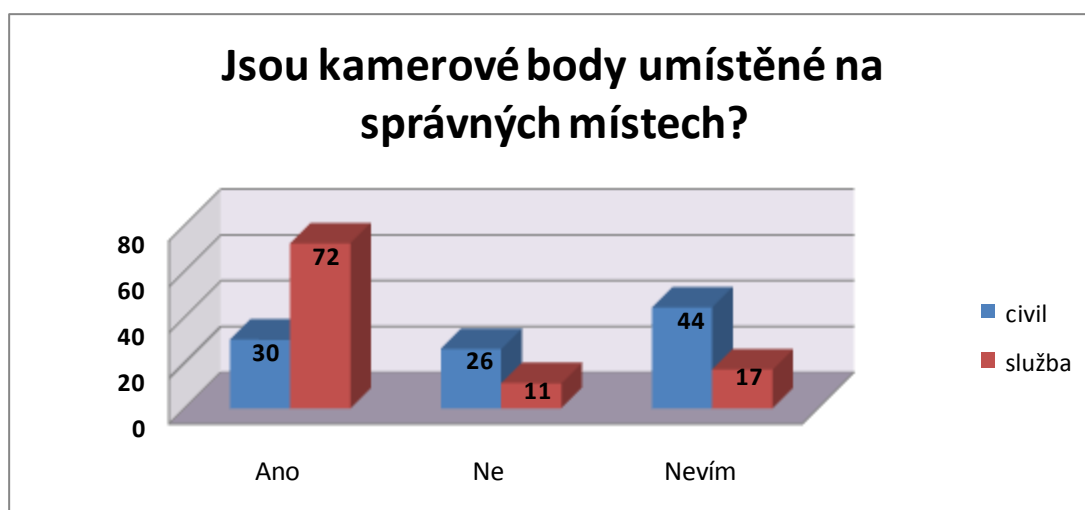
Otázka č. 7

Jste pro rozšíření MKDS v lokalitě kde bydlíte? Výsledky odpovědí na tuto otázku jsou téměř stejné jako v předešlé otázce č. 6. Opět více jak $\frac{3}{4}$ dotázaných respondentů by uvítalo rozšířit MKDS v okolí svého bydliště. Domnívám se, že zcela určitě tyto odpovědi byly mj. ovlivněny pocitem bezpečí v monitorovaných lokalitách. Při bližším vyhodnocení získaných dat zjistíme, že několik respondentů, ač jsou proti rozšíření stávajícího kamerového systému, kameru v okolí bydliště by si přáli. Dle mého názoru se titi respondenti zamysleli nad tím, v jakých lokalitách jsou jednotlivé kamery instalovány a vyhodnotili, že by bylo výhodnější některé kamery přemístit na vhodnější místa.

Otázka č. 8

Jsou kamerové body umístěné na správných místech? Polovina dotazovaných (přesněji 102) považuje aktuální umístění jednotlivých kamerových bodů za vyhovující. Při bližším pohledu většinu z těchto osob tvoří vzorek respondentů z řad strážníků, policistů, atd. Jedná se tedy převážně o provozovatele MKDS. Vzorek respondentů označených jako „civilisté“ již není tolik přesvědčen o vhodnosti umístění kamer. Jak znázorňuje graf č. 6., souhlasné stanovisko zastává 30 a nesouhlasné stanovisko pak 26 dotázaných. Více jak ¼ neví, nedokáže posoudit. I já jsem přesvědčen, že ne všechny kamerové body MKDS jsou umístěné tam, kde je jich nejvíce potřeba. Jak již bylo uvedeno v kapitole 6.3 Kamerové body a jejich umístění je potřeba průběžně vyhodnocovat, zda jsou jednotlivé kamerové body na tom nejlepším místě.

Graf č. 8 k otázce č. 8

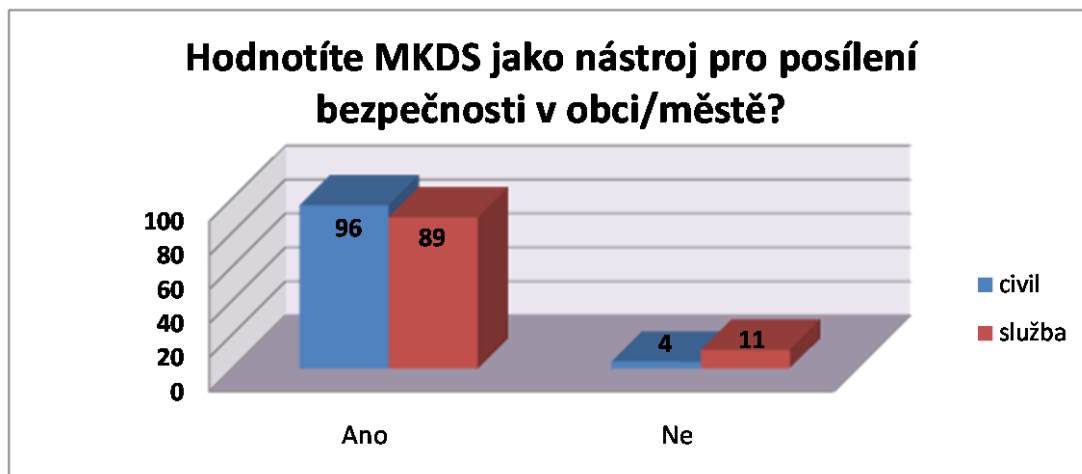

Otázka č. 9

Hodnotíte MKDS jako nástroj pro posílení bezpečnosti v obci/měště? Téměř shodné byly výsledky obou skupin respondentů v odpovědích na tuto otázku. Jak znázorňuje graf č. 7., Jednalo se o kladné odpovědi. MKDS jako nástroj pro posílení bezpečnosti vnímá 92,50 % z celkového počtu 200 respondentů. Zajímavé je, porovnáme-li tato data s daty otázky č. 2., která se týká zasahování MKDS do soukromí občanů. Jestliže 17,50 % dotázaných uvedlo, že kamerový systém zasahuje do jejich soukromí, dojdeme k závěru, že 10 % respondentů (tedy 20) sice kamerový systém nějakým způsobem do soukromí

zasahuje, ale tento zásah vnímají minimálně oproti posílení bezpečnosti prostřednictvím MKDS.

Graf č. 9 k otázce č. 9

Otázka č. 10

Co všechno byste od MKDS požadovali? V poslední otázce dotazníku jsem ponechal volnost pro odpovědi. Nejčastěji uváděli: noční vidění, větší grafické rozlišení a s tím související kvalita záznamu. Dále pak instalaci většího počtu kamer. Několik odpovědí se úplně nevztahovalo na MKDS, ale spíše na jejich správce a provozovatele, a to při požadavku operativnějšího zařazování záznamů do TV nebo internetového zpravodajství. Největší počet požadavků se vztahoval ke kvalitě záznamu, na němž zaznamenaný pachatel protiprávního jednání se nedá vůbec rozpoznat/identifikovat.

Přítom zařazování záznamů do televizního zpravodajství nebo na internet považuje většina respondentů za velmi dobrý prostředek v boji s kriminalitou. Většina respondentů považuje zřízení MKDS za velký přínos pro obec/město, ve kterém žijí.

Závěr

Všichni si jistě přejeme žít ve státě, ve kterém panuje pořádek a kriminalita je potírána respektive je jí předcházeno. K tomuto pomáhá příslušným orgánům i technika, která sice nemá zastupitelnou funkci, ale dokáže jednotlivým složkám jejich náročnou práci alespoň trochu ulehčit. V této práci se zabývám konkrétní technikou, a to městskými kamerovými dohlížecími systémy.

Cílem bakalářské práce bylo zjistit, zda je využívání městských kamerových dohlížecích systémů obecní/městskou policií účinným prostředkem v boji proti nezákonnému jednání na veřejnosti, a zda jsou MKDS kladně hodnoceny veřejností s ohledem na zásah do soukromí občanů. K výzkumu jsem zvolil tři hypotézy:

- 1. Využívání městských kamerových systémů obecní/městskou policií je vhodným a účinným prostředkem v boji proti nezákonnému jednání na veřejnosti.**
- 2. Umístění jednotlivých kamer MKDS na správných místech.**
- 3. Lokality pod dohledem MKDS jsou bezpečnější, respektive občané se v těchto lokalitách cítí bezpečněji.**

Na základě zjištěných poznatků v průběhu psaní této práce, na základě vlastních zkušeností a zkušeností kolegů s provozováním MKDS, mohu potvrdit, že využívání kamerových systémů obecní/městskou policií je účinným prostředkem v boji proti kriminalitě. O tomto svědčí i fakt, že důvěra občanů v MKDS je na vysoké úrovni. To také vyplývá ze sociologického průzkumu, který jasně ukázal, že většině respondentů kamerový systém nějakým způsobem pomohl a sami ho hodnotí jako nástroj pro posílení bezpečnosti v obci či městě. Dalším faktem podporující hypotézu o tom, že využívání MKDS je účinným prostředkem v boji proti kriminalitě jsou výsledky jednotlivých kamerových systémů městských policií. Sice z analyzovaných dat, z celkového počtu zjištěných protiprávních jednání nemá MKDS vysokou výslednost, ovšem musíme si uvědomit, že MKDS mají především preventivní funkci. V situační prevenci zaujímají své nezastupitelné místo. Pokud tedy budeme k městským kamerovým systémům přistupovat jako k systémům prevence s možností odhalit pachatele přímo při páchání protiprávního jednání (online) nebo ho usvědčit ze záznamu, pak jsou určitě účinným prostředkem v boji proti nezákonnému jednání na veřejnosti.

Hypotéza týkající se umístění jednotlivých kamer nebyla jednoznačně verifikována. Ze sociologického šetření sice vyplynulo, že nadpoloviční většina respondentů se přiklání ke správnosti umístění kamerových bodů, ale jedním dechem je nutno dodat, že se jednalo o těsnou většinu. Tuto většinu zastávají především ti co MKDS využívají dnes a denně, ale i mezi nimi se najde několik lidí, kteří jsou k umístění kamerových bodů skeptičtí a dovedli by si je představit na vhodnějších místech. Bezpečnostní analýzy, podle kterých se kamerové body umisťují, by měly zahrnovat i předpokládaný vývoj a přesun kriminality, ke kterému v určitém časovém horizontu po instalaci kamer dochází. Na základě těchto předpokladů by měl být jednotlivým složkám bojujícím proti kriminalitě upraven výkon služby tak, aby se kriminalita pouze nevytlačila na periferii měst a obcí, ale byla potírána na celém území stejně intenzivně, jen jinými prostředky.

Potěšitelná byla informace, že jen malé procento občanů považuje instalaci MKDS za prostředek narušující jejich soukromí. Lidé si spíše připouštějí pozitivní stránku věci, že kamery jsou preventivním nástrojem pro jejich osobní bezpečí, bezpečí jejich domovů a slouží k odhalování kriminality. Toto podtrhuje i provedený průzkum, ve kterém občané uvádějí zvýšený pocit bezpečí v monitorovaných zónách a také fakt, že chtějí instalovat kamerový systém v lokalitě jejich bydliště. Je však potřeba vejít aktivně do styku s veřejností a zajímat se nejen o to, které veřejné záležitosti je dle občanů nutné řešit, ale i o jejich názory, jak je řešit. Jedině tak si mohou zřizovatelé MKDS být jisti, že realizace projektu MKDS bude pro jejich obec či město přínosem.

Jak již jsem několikrát ve své práci uvedl, MKDS má především preventivní funkci, kterou nejlépe vystihuje citát Cesare Beccaria (O zločinech a trestech).

„Je lépe zločinu předcházet než jej trestat!“

Seznam zkratek

ČR – Česká republika

KS – Kamerový systém

MKDS - Městský kamerový dohlížecí systém

MěPo – Městská policie

OO PČR – Obvodní oddělení Policie České republiky

OZ – zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

PČR – Policie České republiky

ÚOOÚ – Úřad pro ochranu osobních údajů

WP 29 – Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních

údajů zřízená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995

ZO – Zákon č. 128/200 Sb., o obcích

ZoOP – Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii

ZOOÚ – Zákon č. 101//2000 Sb., o ochraně osobních údajů

ZP – Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce

Seznam použité literatury

Monografie:

BARTÍK, V. JANEČKOVÁ, E. *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: ANAG, 2010, 383 s. ISBN 978-80-7263-613-6

KONÍČEK, T. a kol. *Operátor městských kamerových systémů*. Praha: Armex, 2005, 130 s. ISBN 80-86795-18-7

KONÍČEK, T. KŘEČEK, S. KOCÁBEK, P. *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Praha: Odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR, 2002, 87 s., [8] s. obr. příl. Prevence se musí vyplatit. ISBN 80-731-2009-7

JANEČKOVÁ, E. BARTÍK, V. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011, 240 s. ISBN 978-80-7201-850-5

Ostatní literatura:

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava ČR

Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů

Internetové zdroje:

Český statistický úřad [online]. [cit. 2013-01-16]. Dostupné na www: <http://www.czso.cz/x/redakce.nsf/i/kraj>

Koníček, T. *Městské kamerové dohlížecí systémy a ochrana osobních údajů, pravidla a standardy*. [online]. [cit. 2013-02-25]. Dostupné na www: <http://www.mvcr.cz/.../konicek-mkds-a-ochrana-osobnich-udaju-pa-180211-ppt.aspx>

Město Jindřichův Hradec.[online]. [cit. 2012-08-24]. Dostupné na www: www.jh.cz/filemanager/files/file.php?file=41972

Město Soběslav. *Městský kamerový dohlížecí systém* [online]. [cit. 2012-08-24]. Dostupné na www:<http://www.musobeslav.cz/mestska-policie/kamerovy-system/mestskykamerovy-dohlizeci-system.html>

Město Třeboň. *Kamerový systém* [online]. [cit. 2012-08-24]. Dostupné na www: http://www.mesto-trebon.cz/cz/fulltextove_hledani.html?mact=Search%2Ccntnt01%2

Cdsearch%2C0&cntnt01returnid=17&cntnt01searchinput=kamerov%C3%BD+syst%C3%A9m&submit=

Ministerstvo vnitra ČR. *Strategie prevence kriminality v ČR na léta 2012 až 2015*. [online]. [cit. 2013-02-11]. Dostupné na www: <http://www.mvcr.cz/soubor/iii-strategie-pk-2012-2015-09-11-2011-vlada-doc.aspx>

Nejvyšší soud ČR. *Usnesení Sp. zn./Č. j.: 3 Tdo 969/2002* [online]. [cit. 2013-02-09]. Dostupné na [www: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/94E5825B36C4B462C1257A4E0065C84F?openDocument&Highlight=0](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/94E5825B36C4B462C1257A4E0065C84F?openDocument&Highlight=0),

Nejvyšší soud ČR. *Usnesení Sp. zn./Č. j.: 8 Tdo 682/2009* [online]. [cit. 2013-02-09]. Dostupné na www: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/110F7EABEA5DF323C1257A4E0068F1BC?openDocument&Highlight=0,8,tdo,682/2009

Stanovisko č. 4/2004 WP 29 ke zpracování osobních údajů prostředky kamerového sledování. [online]. [cit. 2012-08-08]. Dostupné na www: <http://uouu.cz/uouu.aspx?menu=50&submenu=52&loc=83>

Úřad pro ochranu osobních údajů. *Stanovisko č. 1/2006, Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů* [online]. [cit. 2013-02-10]. Dostupné na www: http://www.uouu.cz/files/stanovisko_2006_1.pdf

Úřad pro ochranu osobních údajů. *Stanovisko č. 9/2012, K možnosti obcí provozovat kamerový systém se záznamem na veřejných prostranstvích* [online]. [cit. 2013-01-16]. Dostupné na www: http://uouu.cz/files/stanovisko_2012_9.pdf

Úřadu pro ochranu osobních údajů. *Výroční zprávy* [online]. [cit. 2013-02-09]. Dostupné na www: <http://www.uouu.cz/uouu.aspx?menu=201&submenu=202>

Seznam grafů

Graf č. 1 Porovnání indexu kriminality v krajích za r. 2012.....	18
Graf č. 2 Porovnání vývoje indexu kriminality v ČR a Jihočeském kraji.....	18
Graf č. 3 Data MěPo J. Hradec	37
Graf č. 4 Data MěPo Soběslav	37
Graf č. 5 Data MěPo Třeboň	38
Graf č. 6 Výsledek výzkumu	43
Graf č. 7 Výsledek výzkumu	44
Graf č. 8 Výsledek výzkumu	45
Graf č. 9 Výsledek výzkumu	46

Seznam obrázků

Obrázek č. 1 Monitorovaná prostranství MKDS v Třeboni	20
Obrázek č. 2 Záznam z MDKS	28
Obrázek č. 3 Záznam z MDKS	28
Obrázek č. 4 Operační středisko MKDS	29

Seznam tabulek

Tabulka č. 1 SWOT analýza	19
Tabulka č. 2 Přehled počtu přijatých podání k ÚOOÚ pro porušení zákona	27
Tabulka č. 3 Vyhodnocení dotazníkového šetření	40

Seznam příloh

Příloha č. 1: Dotazník na téma Městské kamerové dohlížecí systémy

Příloha č. 1: Dotazník na téma Městské kamerové dohlížecí systémy

Dobrý den,

děkuji za Váš čas věnovaný tomuto anonymnímu dotazníku, který se zabývá Městskými kamerovými dohlížecími systémy (dále jen MKDS). Výsledky, které vzejdou z Vašich odpovědí, použiji ve své bakalářské práci. Zvolenou odpověď, prosím, označte křížkem.

- Jsem muž
- Jsem žena
- Jsem mladší 18 let
- Jsem starší 18 let

1. Jste dostatečně informován o MKDS. (monitorovaná prostranství)

- a) Ano
- b) Ne

2. Zasahuje MKDS nějakým způsobem do Vašeho soukromí.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

3. Pomohl Vám Někdy MKDS.

- a) Ano
- b) Ne

Pokud jste označili odpověď Ano, uveďte jak:

4. Jak vnímáte pocit bezpečí ve městě.

- a) Cítím se velmi bezpečně
- b) Cítím se bezpečně
- c) Necítím se bezpečně
- d) Cítím se ohrožen

5. Cítíte se v monitorovaných lokalitách bezpečněji.

- a) Určitě ano
- b) Ano
- c) Ne
- d) Určitě ne

6. Jste pro rozšíření stávajícího MKDS.

- a) Ano
- b) Ne

7. Jste pro rozšíření MKDS v lokalitě kde bydlíte.

- a) Ano
- b) Ne

8. Jsou podle Vás kamerové body umístěné na správných místech.

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

9. Hodnotíte MKDS jako nástroj pro posílení bezpečnosti v obci.

- a) Ano
- b) Ne

10. Co byste od MKDS požadovali.

(noční vidění, větší rozlišovací schopnosti, větší počet kamer, operativnější zařazování záznamů do TV zpravodajství, apod.)

Místo pro odpověď:

